

บทที่ 4

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

การศึกษา เรื่อง แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น เป็นการวิจัยเชิง พรรณนา (Descriptive Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ หัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน (248 แห่ง) ในจังหวัดขอนแก่น เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่ง ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านและความเที่ยงของแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ค่าความเที่ยงด้วยโปรแกรม SPSS for Windows ใช้วิธีของ ครอนบาก (Cronbach's Method) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (Alpha Coefficient) เพื่อหาค่าความเที่ยง ได้ค่าความ เที่ยงของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 และแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ได้ตรวจสอบความตรงตาม เนื้อหาแล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถาม จำนวน 176 ตัวอย่าง และแบบสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก จำนวน 12 ตัวอย่าง ดำเนินการเก็บรวมรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 19 มกราคม ถึงวันที่ 20 กุมภาพันธ์ 2550 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม SPSS for Windows โดยวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติได้แก่ สถิติเชิงพรรณนาในการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่ามัธยฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด เพื่ออธิบายลักษณะส่วนบุคคล ระดับแรงจูงใจ และระดับการปฏิบัติงาน สถิติเชิงอนุนานใช้สถิติ Pearson Product Moment Correlation Coefficient เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่ศึกษาและใช้สถิติ Stepwise Multiple Regression Analysis เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงาน ส่วนแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก วิเคราะห์เชิงเนื้อหา และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

- 4.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน
- 4.1.2 ระดับแรงจูงใจของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน
- 4.1.3 ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการในหน่วย บริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น
- 4.1.4 ลักษณะส่วนบุคคลและแรงจูงใจ ที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตาม เกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

4.1.5 แรงจูงใจ ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐนภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

4.1.6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐนภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

4.2 การทดสอบสมมติฐาน

4.3 การอภิปรายผล

ดังมีรายละเอียดตามลำดับดังนี้

4.1 ผลการวิจัย

4.1.1 ลักษณะส่วนบุคคลของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน

จากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ในด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร พบร่วมกับกลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.98 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 46.02 อายุเฉลี่ย 42.99 ปี ($S.D.=7.74$) อายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 59 ปี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 84.66 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า ร้อยละ 77.84 มีอายุราชการ ระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 44.32 ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร เฉลี่ย 6.99 ปี ($S.D.=5.96$) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานด้านบริหาร ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 33 ปี การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหารในรอบ 1 ปี ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ร้อยละ 67.07 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะส่วนบุคคลของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร

	ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n=176)	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	81	46.02
	หญิง	95	53.98
อายุ (ปี)			
	20-30 ปี	9	5.11
	31-40 ปี	56	31.82
	41-50 ปี	81	46.02
	51-60 ปี	30	17.05
	$(\bar{x} = 42.99, S.D. = 7.74, Max=59, Min=25)$		
สถานภาพสมรส			
	โสด	15	8.52
	คู่	149	84.66
	หม้าย/หย่า/แยก	12	6.82
ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	39	22.16
	ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	137	77.84
อายุราชการ			
	1 - 10 ปี	15	8.52
	11 - 20 ปี	61	34.66
	21 - 30 ปี	78	44.32
	31 - 40 ปี	22	12.50
	$(\bar{x} = 21.39, S.D.=7.75, Max=39, Min=2)$		

ตารางที่ 1 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานลักษณะส่วนบุคคลของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคล	จำนวน (n=300)	ร้อยละ
ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร		
1 - 5 ปี	101	57.39
6 - 10 ปี	41	23.30
มากกว่า 10 ปี	34	19.31
($\bar{x} = 6.99$, S.D.=5.63, Max=33, Min=1)		
การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร ในรอบ 1 ปี		
เคยฝึกอบรม	118	67.05
ไม่เคยฝึกอบรม	58	32.95

4.1.2 ระดับแรงจูงใจของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน

เมื่อพิจารณาระดับแรงจูงใจของกลุ่มตัวอย่าง พบร่วมกันว่าในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D.= 0.36) มีแรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D.= 0.40) และแรงจูงใจด้านปัจจัยคำชี้แจงอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบร่วมกันว่า ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยมีแรงจูงใจในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$ (S.D.= 0.52) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสภาพการทำงานโดยมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.23$, S.D.= 0.74)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงาน ของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน การให้เกียรติ การยกย่องเชิดชู ความชื่นชมในผลงานที่รับผิดชอบ การให้ความสำคัญ การยอมรับและเชื่อมั่น การส่งเสริมการทำงานอย่างมีความสุข ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ คำชื่นชมจากผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ทุกคน การได้รับรางวัล/สิ่งตอบแทน เช่น การพิจารณาความดีความชอบ ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน ฯลฯ การปักครองบังคับบัญชาที่เป็นเอกภาพ การใช้ผลงานมาประกอบการจัดสรรงบประมาณ การมอบหมายงานให้ได้แสดง

ความสามารถอย่างเต็มที่ ส่วนปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน คือ การมอบหมายงานที่รับผิดชอบ ภาระงานในເຍຂອະນາກ สร้างสรรค์การค่าตอบแทนต่าง ๆ ยังไม่สมดุลกับปริมาณงาน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานเกิดความเบื่อหน่ายและเหนื่อยล้าจากการทำงาน ความมีกรณ์มอบหมายหน้าที่รับผิดชอบให้เหมาะสมและบุคลากรแต่ละคนสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสะ Schwertner ความมีการจัดสวัสดิการแก่บุคลากรในแต่ละสาขาวิชาชีพให้เหมาะสมกับภาระงานและหน้าที่รับผิดชอบ ไม่ควรให้มีความเหลื่อมล้ำทางวิชาชีพมากจนเกินไป ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายด้าน

แรงจูงใจ	Mean	S.D.	การแปลผล
ปัจจัยใจ			
1. ด้านความสำเร็จในการทำงาน	3.94	0.48	มาก
2. ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ	4.21	0.52	มาก
3. ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ	4.07	0.53	มาก
4. ด้านความรับผิดชอบ	4.16	0.49	มาก
5. ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง	3.98	0.52	มาก
รวม	4.07	0.40	มาก
ปัจจัยค้าจุน			
1. ด้านนโยบายและการบริหารงาน	3.97	0.53	มาก
2. ด้านการปกป้องบังคับบัญชา	3.90	0.59	มาก
3. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	4.15	0.61	มาก
4. ด้านสภาพการทำงาน	3.23	0.74	ปานกลาง
5. ด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทน	3.45	0.54	ปานกลาง
6. ด้านความมั่นคงในการทำงาน	3.99	0.56	มาก
7. ด้านสถานภาพการทำงาน	3.95	0.52	มาก
8. ด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว	3.73	0.63	มาก
รวม	3.80	0.41	มาก
ภาพรวม	3.93	0.36	มาก

1) ปัจจัยจุงใจ

(1) ปัจจัยจุงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยจุงใจด้านความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมาก คืองานที่ปฏิบัติทุกงานมีความสำคัญต่อความสำเร็จของหน่วยงาน ($\bar{x} = 4.12$, S.D.=0.67) รองลงมาคือ ความรู้สึกภูมิใจกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x} = 4.06$, S.D.=0.70) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือความชื่นชมในผลงานที่รับผิดชอบ ($\bar{x} = 3.78$, S.D.= 0.59)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ ความชื่นชมในผลงานที่รับผิดชอบ การให้ความสำคัญกับหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ดังรายละเอียดในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยจุงใจด้านความสำเร็จ
ในการทำงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยจุงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. เจ้าหน้าที่ในศูนย์สุขภาพชุมชน มีความชื่นชมในผลงานที่รับผิดชอบ	3.78	0.59	มาก
2. ความพึงพอใจกับผลการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน	3.96	0.60	มาก
3. ผลการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชนที่ผ่านมา ประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจ	3.81	0.58	มาก
4. งานที่ปฏิบัติทุกงาน มีความสำคัญต่อความสำเร็จของหน่วยงาน	4.12	0.67	มาก
5. ความภูมิใจกับความสำเร็จในการปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน	4.06	0.70	มาก
รวม	3.94	0.48	มาก

(2) ปัจจัยจุงใจด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจุงใจด้านปัจจัยจุงใจด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ งานที่รับผิดชอบในศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง ($\bar{x} = 4.44$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ งานที่รับผิดชอบเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะและความสามารถหลายอย่างประกอบกัน ($\bar{x} = 4.40$, S.D. = 0.62) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคืองานที่รับผิดชอบเป็นงานที่ค่อนข้างอิสระ ในการคิดพัฒนางานได้อย่างเต็ม ค่า ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = 0.77)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่าง ได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม คือ แรงจุงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพ คือ การส่งเสริมให้การนัดกรรมและความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน ไม่ยึดติดรูปแบบการปฏิบัติงานแบบเดิมมากจนเกินไป กระตุ้นให้เกิดการคิดนออกกรอบเพื่อหารแนวทางในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพต่อไป ดังรายละเอียดในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยจุงใจด้านลักษณะของงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยจุงใจด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. งานที่ปฏิบัติในศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นงานที่ท้าทาย ความรู้ ความสามารถ	4.17	0.69	มาก
2. งานที่รับผิดชอบในศูนย์สุขภาพชุมชน เปิดโอกาส ให้ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการปฏิบัติงาน	4.17	0.71	มาก
3. งานที่รับผิดชอบในศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นงานที่ ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง	4.44	0.62	มาก
4. งานที่รับผิดชอบในศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นงานที่ ต้องใช้ ทักษะและความสามารถหลายอย่าง ประกอบกัน	4.40	0.61	มาก
5. งานในศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นงานที่ค่อนข้างมี อิสระ ในการคิดพัฒนางาน ในความรับผิดชอบได้อย่างเต็มที่	3.90	0.77	มาก
รวม	4.00	0.52	มาก

(3) ปัจจัยบุนเดือนการยอมรับนับถือ

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยบุนเดือนการยอมรับนับถืออยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อและมี 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การได้รับความไว้วางใจและได้รับมอบหมายความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานจากเพื่อนร่วมงาน และการได้รับการยอมรับนับถือจากผู้มารับบริการ ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.62) รองลงมาคือ การยอมรับและการสนับสนุนความคิดเห็นจากบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.62) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานจากเพื่อนร่วมงาน ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.70)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม คือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพ คือ การยอมรับและเชื่อมั่น การมอบหมายงานให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ การให้อิสระทางความคิด ไม่มีข้อกำหนดกฎเกณฑ์มากเกินไป ดังรายละเอียดในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยบุนเดือนการยอมรับนับถือของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยบุนเดือนการยอมรับนับถือ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การได้รับความไว้วางใจและได้รับมอบหมายความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานจากเพื่อนร่วมงาน	4.15	0.62	มาก
2. บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชนยอมรับและสนับสนุนความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเป็นอย่างดี	4.06	0.62	มาก
3. บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชนเห็นว่าเป็นผู้ที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของหัวหน้า ศูนย์สุขภาพชุมชน	4.02	0.64	มาก
4. เพื่อนร่วมงานและบุคลากรรอบข้าง มักมาปรึกษาหารือเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเสมอ	3.99	0.70	มาก
5. การได้รับการยอมรับนับถือจากผู้มารับบริการในศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นอย่างดี	4.15	0.62	มาก
รวม	4.07	0.53	มาก

(4) ปัจจัยจุงใจด้านความรับผิดชอบ

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจุงใจด้านปัจจัยจุงใจด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.16$, S.D.= 0.49) เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมาก คือ ความรับผิดชอบกับผลการปฏิบัติงานทั้งด้านบวกและลบ ($\bar{x}=4.35$, S.D.= 0.65) รองลงมาคือการมีโอกาสได้รับผิดชอบงานสำคัญ ($\bar{x}=4.22$, S.D.= 0.64) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ความสามารถในการปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบให้ประสบความสำเร็จได้ ($\bar{x}=4.05$, S.D.= 0.60)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจุงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนมีประสิทธิภาพคือ การที่หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนมีความรับผิดชอบสูง จะทำให้เป็นที่ยอมรับจากทุกคน การมอบหมายงานให้ได้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ การให้อำนาจการตัดสินใจอย่างเพียงพอในการปฏิบัติงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยจุงใจด้านความรับผิดชอบของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยจุงใจด้านความรับผิดชอบ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ความรับผิดชอบในศูนย์สุขภาพชุมชน ทำให้เป็นที่ยอมรับ ของบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน	4.12	0.59	มาก
2. ความสามารถในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบ ในศูนย์สุขภาพชุมชน ให้ประสบความสำเร็จได้	4.05	0.60	มาก
3. การมีโอกาสได้รับผิดชอบงานสำคัญ ๆ ในศูนย์สุขภาพชุมชน	4.22	0.64	มาก
4. ความรับผิดชอบกับผลการปฏิบัติงานของ ศูนย์สุขภาพชุมชน ที่เกิดขึ้น ทั้งด้านบวกและด้านลบ	4.35	0.65	มาก
5. การมีอำนาจหน้าที่เพียงพอในการปฏิบัติงานตามหน้าที่รับผิดชอบใน ศูนย์สุขภาพชุมชน ให้ประสบความสำเร็จได้	4.07	0.70	มาก
รวม	4.16	0.49	มาก

(5) ปัจจัยจุงใจด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจุงใจด้านปัจจัยจุงใจด้านความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$, S.D.= 0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ มีส่วนทำให้ได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถและประสบการณ์ให้สูงขึ้น ($\bar{x}=4.19$, S.D.= 0.61) รองลงมาคือ การต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเพื่อความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ ($\bar{x}=4.11$, S.D.= 0.83) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการจากผู้บังคับบัญชา ($\bar{x}=3.80$, S.D.= 0.77)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม คือ แรงจุงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพ คือ การยอมรับในความสามารถ ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ การได้รับรางวัล สิ่งตอบแทน เช่น การพิจารณาความดี ความชอบ ส่วนปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับแรงจุงใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนคือ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีบทบาทค่อนข้างน้อย ในการพิจารณาความดีความชอบแก่บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน สำหรับโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานมีน้อย เช่น ตำแหน่ง การเลื่อนขั้น ใน การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ไม่มีส่วนในการนำมาประกอบการพิจารณา ดังรายละเอียดในตารางที่ 7

**ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยจุうใจด้านความก้าวหน้า
ในตำแหน่ง ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายชื่อ**

ปัจจัยจุ้งใจด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เพื่อก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่	4.11	0.83	มาก
2. งานในหน้าที่รับผิดชอบใน ศูนย์สุขภาพชุมชน ช่วยเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ให้สูงขึ้น	4.19	0.61	มาก
3. ผู้บังคับบัญชาส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่ง หน้าที่ราชการ	3.80	0.77	มาก
4. การได้รับโอกาสในการเข้าประชุม อบรม สัมมนา เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงานเสมอ	4.03	0.73	มาก
5. งานที่รับผิดชอบอยู่ในปัจจุบัน ส่งเสริมให้มีความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ราชการ	3.81	0.76	มาก
รวม	3.98	0.52	มาก

2) ปัจจัยคำชี้แจง

(1) ปัจจัยคำชี้แจงด้านนโยบายและการบริหารงาน

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยคำชี้แจงด้านนโยบายและการบริหารงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.53) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การได้รับการชี้แจงนโยบายและแนวทางปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชาอย่างชัดเจน ($\bar{x} = 4.07$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ นโยบายการดำเนินงานสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้จริง ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = 0.67) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การได้รับตำแหน่งเป็นคณะกรรมการบริหารระดับอำเภอ ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.89)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ควรยึดนโยบายของกระทรวง เขต จังหวัด เป็นหลัก และสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันและนำไปใช้ได้จริง และเปิดโอกาสให้ บุคลากรทุกคนมีส่วน

ร่วมในการบริหารงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ส่วนปัญหาอุปสรรคคือ การบริหารงานส่วนใหญ่ขึ้นกับ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนยังไม่มีเอกสารในเรื่องการบริหารงาน ดัง รายละเอียดในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยค้าจุนด้านนโยบาย และการบริหารงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยค้าจุนด้านนโยบายและการบริหารงาน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การได้รับการชี้แจงนโยบาย และแนวทาง การปฏิบัติงานของศูนย์สุขภาพชุมชน จากผู้บังคับบัญชาอย่างชัดเจน	4.07	0.64	มาก
2. นโยบายการดำเนินงานในศูนย์สุขภาพชุมชน สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง	4.01	0.67	มาก
3. นโยบาย ศูนย์สุขภาพชุมชน มีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยน เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับ สถานการณ์ปัจจุบัน	3.99	0.61	มาก
4. การบริหารงานในหน่วยงาน มีแนวทางปฏิบัติไป ในพิเศษเดียวกัน	3.95	0.64	มาก
5. การได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการบริหารระดับ อำเภอเกี่ยวกับการดำเนินงานในศูนย์สุขภาพชุมชน	3.87	0.89	มาก
รวม	3.97	0.53	มาก

(2) ปัจจัยค้าจุนด้านการปักครองบังคับบัญชา

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยค้าจุนด้านการปักครองบังคับบัญชา อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{x}=3.90$, S.D.= 0.59) เมื่อพิจารณารายข้อ พนว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสในการปฏิบัติงานอย่างเต็มความสามารถ ($\bar{x}=4.02$, S.D.= 0.63) รองลงมาคือ การให้ความสำคัญและสนับสนุนการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชา ($\bar{x}=3.93$, S.D.= 0.69) มี 2 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ผู้บังคับบัญชาไม่ส่วนช่วยให้การปฏิบัติงาน

ประสบผลสำเร็จและการปักธงผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความมีเห็นผล ($\bar{x}=3.84$, S.D.= 0.72) และ ($\bar{x}=3.84$, S.D.=0.76) ตามลำดับ

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบร่วมกันใน การปฏิบัติงานที่จะทำให้ การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ การให้ความสำคัญในบทบาท หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน การสนับสนุนการปฏิบัติงาน การให้คำแนะนำ คำปรึกษาและการ มอบหมายงานให้แสดงความสามารถอย่างเต็มที่ ดังรายละเอียดในตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยค้าจุนด้านการปักธง
บังคับบัญชาของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยค้าจุนด้านการปักธงบังคับบัญชา	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ผู้บังคับบัญชาให้ความสำคัญและสนับสนุนการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน	3.93	0.69	มาก
2. ผู้บังคับบัญชาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ในการทำงาน เป็นอย่างดี	3.91	0.74	มาก
3. ผู้บังคับบัญชา ปักธงผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยความ มีเหตุผล	3.84	0.76	มาก
4. ผู้บังคับบัญชาให้โอกาสปฏิบัติงานอย่างเต็ม ความสามารถ	4.02	0.63	มาก
5. ผู้บังคับบัญชา มีส่วนช่วยให้การปฏิบัติงานให้ ประสบผลสำเร็จ	3.84	0.72	มาก
รวม	3.90	0.59	มาก

(3) ปัจจัยค้าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยค้าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล อยู่ ในระดับมา ($\bar{x}=4.15$, S.D.= 0.61) เมื่อพิจารณารายข้อ พบร่วมกันทุกข้ออยู่ในระดับมาก ข้อที่มี ค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ของบุคลากรในศูนย์สุขภาพ ชุมชน ($\bar{x}=4.21$, S.D.= 0.68) รองลงมาคือ ความสุขที่ได้ปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพในศูนย์

สุขภาพชุมชน ($\bar{x}=4.18$, S.D.= 0.69) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ บรรยายกาศในการปฏิบัติงานเต็มไปด้วยความเข้าใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ($\bar{x}=4.10$, S.D.= 0.73)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพ คือ การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน ความเห็นอกเห็นใจและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ปัญหาอุปสรรคคือ ทีมสุขภาพบางสาขาวิชาชี้พยังขาดความร่วมมือในการปฏิบัติงาน การทำงานเป็นทีมยังไม่เต็มรูปแบบ บทบาทหน้าที่หรือภาระงานของบุคลากรแต่ละยังไม่เอื้อต่อการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกันเท่าที่ควร ดังรายละเอียดในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยค้าuanด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยค้าuanด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	Mean	S.D.	การแปลผล
1. บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน ทุกคนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี	4.21	0.68	มาก
2. เพื่อนร่วมงานในศูนย์สุขภาพชุมชนทุกคนไว้วางใจ ชึ้งกันและกัน	4.15	0.71	มาก
3. บรรยายกาศในการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน เต็มไปด้วยความเข้าใจ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน	4.10	0.73	มาก
4. ความสุขที่ได้ปฏิบัติงานร่วมกับทีมสุขภาพในศูนย์สุขภาพชุมชน	4.18	0.69	มาก
5. การสามารถปรึกษาหารือกับเพื่อนร่วมงานและผู้บังคับบัญชาได้ตลอดเวลา	4.16	0.67	มาก
รวม	4.15	0.61	มาก

(4) ปัจจัยค้าuanด้านสภาพการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยค้าuanด้านสภาพการทำงาน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.23$, S.D.= 0.74) ซึ่งเป็นด้านที่ระดับค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของแรงจูงใจ เมื่อพิจารณารายข้อ พบร่วมข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากมีเพียงข้อเดียว คือ ผู้บังคับบัญชาเอาใจใส่

ต่อสภาพการปฏิบัติงานของศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นอย่างดี ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 0.78) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยรองลงมาและอยู่ในระดับปานกลางคือ ศูนย์สุขภาพชุมชนจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานอย่างเพียงพอ ($\bar{x} = 3.31$, S.D. = 0.79) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ จำนวนบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชนมีความสมดุลกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ ($\bar{x} = 2.85$, S.D. = 1.10)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติม คือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพ คือการ เอาใจใส่ต่อสภาพการปฏิบัติงานจากผู้บังคับบัญชา การจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานอย่างเพียงพอ ส่วนปัญหาและอุปสรรคคือจำนวนบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชนมีความ สมดุลกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ ดังรายละเอียดในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยคำว่าด้านสภาพการทำงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยคำว่าด้านสภาพการทำงาน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ศูนย์สุขภาพชุมชน ได้รับการสนับสนุนจากพหุชนะ ในการปฏิบัติงาน อย่างเพียงพอ	3.16	1.31	ปานกลาง
2. วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ในการปฏิบัติงาน ของศูนย์สุขภาพชุมชนมีเพียงพอ	3.26	0.86	ปานกลาง
3. ผู้บังคับบัญชา เอาใจใส่ต่อสภาพการปฏิบัติงานของ ศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นอย่างดี	3.60	0.78	มาก
4. จำนวนบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน มีความสมดุล กับปริมาณงานที่รับผิดชอบ	2.85	1.10	ปานกลาง
5. ศูนย์สุขภาพชุมชน ได้จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกในการทำงานอย่างเพียงพอ	3.31	0.79	ปานกลาง
รวม	3.23	0.74	ปานกลาง

(5) ปัจจัยคำว่าด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทน

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยคำว่าด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทน อよู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.45$, S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากเพียงข้อเดียว คือ การได้รับอนุญาตให้ลาหรือหยุดพักงานตามสิทธิและเหตุผลความจำเป็นอย่างเหมาะสม ($\bar{x} = 3.96$, S.D. = 0.73) รองลงมาคือ การจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา มีความเหมาะสม ($\bar{x} = 3.49$, S.D. = 0.76) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลาง คือ การได้รับการพิจารณาความดีความชอบเหมาะสมกับความทุ่มเทปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x} = 3.25$, S.D. = 0.89)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพ คือ การจัดสวัสดิการหรือค่าตอบแทนอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม ส่วนนี้อยู่อุปสรรค การได้รับการพิจารณาความดีความชอบยังไม่เหมาะสมสมความทุ่มเทในการปฏิบัติงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 12

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยคำว่าด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทนของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยคำว่าด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การได้รับเงินเดือน/ค่าตอบแทนต่าง ๆ เหมาะสมกับภาระงานที่ปฏิบัติ	3.31	0.84	ปานกลาง
2. การจ่ายค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลาในศูนย์สุขภาพชุมชน มีความเหมาะสม	3.49	0.76	ปานกลาง
3. การได้รับการพิจารณาความดีความชอบเหมาะสมกับความทุ่มเทในการปฏิบัติงานในฐานะ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน	3.25	0.89	ปานกลาง
4. รายได้จากการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ทำให้ครอบครัว มีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสบายขึ้น	3.26	0.73	ปานกลาง
5. การได้รับอนุญาตให้ลาหรือหยุดพักงานตามสิทธิและเหตุผลความจำเป็น อย่างเหมาะสม	3.96	0.73	มาก
รวม	3.45	0.54	ปานกลาง

(6) ปัจจัยค้าจุนด้านความมั่นคงในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยค้าจุนด้านความมั่นคงในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.56) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน ($\bar{x} = 4.16$, S.D. = 0.66) รองลงมาคือ การปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนทำให้หน่วยงานเป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.65) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การทำงานในศูนย์สุขภาพชุมชนทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จในหน้าที่การทำงาน ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = 0.70)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน การได้รับเกียรติยศและชื่อเสียงในชุมชน หน่วยงานเป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน ดังรายละเอียดในตารางที่ 13

**ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยค้าจุนด้านความมั่นคง
ในการทำงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารขัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพ
ชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ**

ปัจจัยค้าจุนด้านความมั่นคงในการทำงาน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ความมั่นคงในตำแหน่งหน้าที่การทำงาน ที่กำลังปฏิบัติ	4.16	0.66	มาก
2. การปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ ก่อให้เกิดรายได้ที่มั่นคง	3.94	0.74	มาก
3. การทำงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ทำให้มีโอกาสประสบผลสำเร็จในหน้าที่การทำงาน	3.85	0.70	มาก
4. การปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน ทำให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง	3.97	0.70	มาก
5. การปฏิบัติงานในตำแหน่งหน้าที่ช่วยให้ศูนย์สุขภาพชุมชนแห่งนี้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาของประชาชน	4.08	0.65	มาก
รวม	3.99	0.56	มาก

(6) ปัจจัยคำว่าจุนด้านสถานภาพในการทำงาน

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจด้านปัจจัยคำว่าจุนด้านสถานภาพในการทำงาน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากและเป็นข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดด้านแรงจูงใจ คือ วิชาชีพหรือตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนช่วยให้มีโอกาสทำงานใกล้ชิดประชาชน ($\bar{x} = 4.48$, S.D. = 0.80) รองลงมาคือ ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.74) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนมีความก้าวหน้าเท่ากับวิชาชีพอื่น ($\bar{x} = 2.97$, S.D. = 1.06)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ การมีโอกาสทำงานใกล้ชิดประชาชน การมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม ส่วนปัญหาและอุปสรรคคือตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ไม่มีความก้าวหน้าเท่ากับวิชาชีพอื่น เช่น พยาบาลวิชาชีพ นักวิชาการสาธารณสุข เป็นต้น ดังรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยคำว่าจุนด้านสถานภาพในการทำงาน ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยคำว่าจุนด้านสถานภาพในการทำงาน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ความภาคภูมิใจในการปฏิบัติงานตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน	4.14	0.75	มาก
2. ตำแหน่งหน้าที่หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนมีความก้าวหน้าเทียบเท่ากับวิชาชีพอื่น ๆ	2.97	1.06	ปานกลาง
3. หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้รับการยอมรับจากประชาชนในชุมชน	3.98	0.84	มาก
4. ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ช่วยให้ท่านมีโอกาสทำงานใกล้ชิดกับประชาชน	4.48	0.61	มาก
5. ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ทำให้ท่านมีเกียรติและศักดิ์ศรีในสังคม	4.20	0.74	มาก
รวม	3.95	0.52	มาก

(8) ปัจจัยค้าจุนด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว

กลุ่มตัวอย่างมีแรงจูงใจค้านปัจจัยค้าจุนด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = 0.63) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมาก คือการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชนทำให้เป็นที่ยอมรับนับถือของประชาชนในพื้นที่ ($\bar{x} = 4.21$, S.D. = 0.64) รองลงมาคือ ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงานอย่างเต็มที่เพื่อพัฒนาศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x} = 3.92$, S.D. = 0.81) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือ การปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชนไม่ทำให้เวลาเป็นส่วนตัวลดลง ($\bar{x} = 3.33$, S.D. = 0.95)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้ การปฏิบัติงานของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ การเป็นที่ยอมรับนับถือของ ประชาชน ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของปัจจัยค้าจุนด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัวของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ปัจจัยค้าจุนด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ไม่กระทบค่อ ความสุขในชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว	3.48	0.91	ปานกลาง
2. การปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ทำให้เป็นที่ ยอมรับนับถือของประชาชนในพื้นที่	4.21	0.64	มาก
3. การปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน ไม่ทำให้เวลา เป็นส่วนตัวลดลง	3.33	0.95	ปานกลาง
4. ถึงแม่งานในตำแหน่งหน้าที่หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีมากแต่ก็มีความสุขในชีวิตส่วนตัว	3.72	0.90	มาก
5. ครอบครัวสนับสนุนให้ทำงานอย่างเต็มที่เพื่อพัฒนา ศูนย์สุขภาพชุมชน	3.92	0.81	มาก
รวม	3.73	0.63	มาก

4.1.3 ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการ ปฐมนิเทศของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

เมื่อพิจารณาระดับการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง พนวจฯ ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.57) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ($\bar{x} = 4.00$, S.D. = 0.56) และด้านการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.58) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.55) ดังรายละเอียดในตารางที่ 16

**ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของการปฏิบัติงานตามเกณฑ์
มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น
จำแนกรายด้าน**

การปฏิบัติงาน	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำ	3.97	0.57	มาก
2. การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	4.06	0.57	มาก
3. การวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์	3.98	0.58	มาก
4. การพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ	4.00	0.56	มาก
5. การมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงาน ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ	3.95	0.55	มาก
รวม	3.99	0.48	มาก

1) การสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำ

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = 0.57) เมื่อพิจารณารายข้อ พนวจฯ อยู่ในระดับมากทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์สุขภาพชุมชนได้เน้นเรื่องการทำงานเป็นทีม ($\bar{x} = 4.15$, S.D. = 0.65) รองลงมาคือ การมีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือจากทีมสุขภาพประจำศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x} = 4.06$, S.D. = 0.62) และข้อที่มี

ค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ท่านได้จัดให้มีรูปแบบบริการที่ต่อเนื่องเป็นทีมประจำของทีมสุขภาพ ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 0.70)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกพบว่า การที่จะทำให้การปฏิบัติงานของทีมสุขภาพประสบผลสำเร็จ คือ การสนับสนุนงบประมาณในการปฏิบัติงานของทีมสุขภาพอย่างเพียงพอ การสร้างขวัญกำลังใจในการทำงานอย่างต่อเนื่อง และมีการประชุมอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ส่วนปัญหาและอุปสรรคคือทีมสุขภาพยังไม่มีความเข้มแข็งและขาดการประสานความร่วมมือในทุกสาขาวิชาชีพ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนขาดอำนาจการบริหารอย่างเต็มรูปแบบในทีมสุขภาพ เช่น วิชาชีพ 医疗 เทคนิคแพทย์ เภสัชกร อำนวยการบริหารอยู่ที่ผู้อำนวยการโรงพยาบาล รายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของการปฏิบัติงานด้านการสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จำแนกรายชื่อ

ด้านการสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การจัดให้มีรูปแบบบริการที่ต่อเนื่องเป็นทีมประจำ	3.80	0.70	มาก
ของทีมสุขภาพ			
2. การจัดเจ้าหน้าที่ ในศูนย์สุขภาพชุมชน ให้รับผิดชอบ	3.87	0.72	มาก
ประชากรอย่างเหมาะสม			
3. การมีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือจากทีม	4.06	0.62	มาก
สุขภาพประจำศูนย์สุขภาพชุมชน			
4. เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน ได้จัดให้มีการประชุม	4.00	0.70	มาก
ปรึกษาหารือ เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา เสมอ			
5. การแก้ไขปัญหาในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์สุขภาพ	4.15	0.65	มาก
ชุมชนได้เน้นเรื่องการทำงานเป็นทีม			
รวม	3.97	0.57	มาก

2) การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.06$, S.D.= 0.57) ซึ่งเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติงานสูงที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชนได้รับศึกษาต่อในสายงานด้านสาธารณสุข ($\bar{x}=4.16$, S.D.= 0.73) รองลงมาคือ การสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชนได้ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ($\bar{x}=4.14$, S.D.= 0.63) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรเพื่อให้ทีมสุขภาพพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=3.97$, S.D.= 0.76)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า ศูนย์สุขภาพชุมชนควรมีการจัดทำแผนการพัฒนาบุคลากร โดยการจัดบุคลากรเข้าอบรมให้ตรงความต้องการกับงานที่ปฏิบัติ สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมในการจัดอบรมด้านต่าง ๆ โดยคณะกรรมการบริหารงบประมาณระดับอำเภอ เข้ามายืนหนทางในการส่งเสริมการอบรมและการศึกษาต่อในสาขาวิชาชีพที่ขาดแคลน ส่วนปัญหาและอุปสรรคคือ ศูนย์สุขภาพชุมชนส่วนใหญ่มีจำนวนบุคลากรน้อยบางครั้งก็ไม่สามารถเข้ารับการอบรมตามที่จังหวัดหรืออำเภอจัดได้ เนื่องจากจะไม่มีบุคลากรให้บริการประชาชนที่ศูนย์สุขภาพชุมชน และศูนย์สุขภาพชุมชนบางแห่งการขาดงบประมาณในเดินทางไปเข้ารับการอบรมเนื่องจากเงินนำร่องมีจำกัด ดังรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายชื่อ

การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ในศูนย์สุขภาพชุมชน เพื่อให้ทีมสุขภาพได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง	3.97	0.76	มาก
2. การถุงใจและช่วยให้ทีมสุขภาพสามารถพัฒนาตนเอง และใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ในการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน	4.01	0.69	มาก
3. การสนับสนุนให้บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน ได้รับการฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานทุกคน	4.14	0.63	มาก
4. ท่านมีการพัฒนาความรู้และทักษะของตนเองอยู่ตลอดเวลา	4.03	0.61	มาก
5. การสนับสนุน สร่งเสริมให้บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน ได้เล่าเรียนต่อในสายงานด้านสาธารณสุข	4.16	0.73	มาก
รวม	4.06	0.57	มาก

3) การวางแผนแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = 0.58) เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกชื่อและชื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การมีบทบาทสำคัญในการกำหนดคิวท์ทันน์และพันธกิจ ของศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x} = 4.09$, S.D. = 0.63) รองลงมาคือ การจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ ในศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นประจำทุกปี ($\bar{x} = 4.08$, S.D. = 0.65) และชื่อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การได้ปฏิบัติตามแผนและมีการรายงานผลลัพธ์ทุกกิจกรรม ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = 0.74)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า ศูนย์สุขภาพชุมชนควรวางแผนแบบในการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ โดยการจัดอบรมบุคลากรทุกคนให้มีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ อย่างถูกต้อง และหลังจากนั้น จึงดำเนินการจัดเวที

ประชาชนวางแผนร่วมกันในระดับอำเภอโดยมีสำนักงานสาธารณสุขอำเภอและโรงพยาบาลชุมชนร่วมสนับสนุนและกำกับดูแลกระบวนการวางแผนฯ และติดตามประเมินผลต่อไป ดังรายละเอียดในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของการปฏิบัติงานด้านการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ด้านการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์	Mean	S.D.	การแปลผล
1. ความรู้ความเข้าใจและมีทักษะในการวางแผนงานแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ในศูนย์สุขภาพชุมชนของท่าน	3.91	0.68	มาก
2. การจัดทำแผนงาน โครงการและกิจกรรมสร้างสุขภาพในรูปแบบที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์	3.97	0.66	มาก
3. การมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจของศูนย์สุขภาพชุมชน	4.09	0.63	มาก
4. การจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ในศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นประจำทุกปี	4.08	0.65	มาก
5. การปฏิบัติงานตามแผน และมีภาระงานผลสัมฤทธิ์ (ผลผลิตและผลลัพธ์) ทุกกิจกรรม	3.87	0.74	มาก
รวม	3.98	0.58	มาก

4) การพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.00$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดระบบการให้บริการครอบคลุมงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่งานส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาลและพื้นฟูสภาพ ($\bar{x}=4.38$, S.D.=0.60) รองลงมาคือ การจัดให้มีระบบบริหารงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ($\bar{x}=4.09$, S.D.= 0.67) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดให้มีระบบบริหารงานที่แสดงต้นทุนบริการที่แท้จริงของการบริการแต่ละประเภท ($\bar{x}=3.71$, S.D.= 0.82)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า การปฏิบัติงานด้านการพัฒนามาตรฐาน บริหารจัดการที่มีคุณภาพต้องจัดระบบการให้บริการครอบคลุมงานทั้งเชิงรับและเชิงรุกในชุมชน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ส่วนปัญหาและอุปสรรคคือ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนและบุคลากร ส่วนใหญ่ ยังขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง การจัดให้มีระบบการบริหารงานที่แสดงต้นทุนบริการที่แท้จริงของการบริการแต่ละประเภท ดังรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของการปฏิบัติงานด้านการพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ด้านการพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ	Mean	S.D.	การแปลผล
1. การจัดให้มีระบบการบริหารงาน โดยคำนึงถึงความคุ้มค่า	4.09	0.67	มาก
2. การจัดให้มีระบบการจ่ายค่าตอบแทน เป็นไปตามแผน แบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์และผลที่เกิดขึ้นจากแผนงานนั้น	3.87	0.74	ปานกลาง
3. การจัดให้มีระบบการบริหารงานที่แสดงต้นทุนบริการที่แท้จริงของการบริการแต่ละประเภท	3.71	0.82	ปานกลาง
4. การจัดให้มีระบบบริหารงานที่คำนึงถึงกิจกรรม การให้บริการ	3.98	0.65	ปานกลาง
5. การจัดระบบการให้บริการครอบคลุมทั้ง 4 ด้าน (ส่งเสริม ป้องกัน รักษา และฟื้นฟู)	4.38	0.60	มาก
รวม	4.00	0.56	ปานกลาง

5) การมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.95$, S.D.= 0.55) เมื่อพิจารณาข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดทำแผนติดตามประเมินผลงาน กิจกรรม เชิงรุกในชุมชน ($\bar{x}=4.01$, S.D.=0.69) รองลงมาคือการนำผลปฏิบัติงานไปวางแผนเพื่อปรับปรุง และพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{x}=4.00$, S.D.= 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การติดตามประเมินผลโครงการ กิจกรรม ที่ได้ดำเนินการทุกๆ โครงการค่าเฉลี่ย 3.89 (S.D.= 0.72)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก พบว่า ควรจัดให้มีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ทั้งในระดับอำเภอ ตำบล และมีแผนอกรติดตาม ประเมินผลโครงการ/กิจกรรม อย่างต่อเนื่อง อย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง เพื่อประเมินผลในกลางปีและปลายปีงบประมาณ ส่วนปัญหาและอุปสรรคคือ ภาระหน้าที่ประจำของบุคลากรแต่ละคนมีมาก ผนวกกับจำนวนบุคลากรมีน้อย จนไม่สามารถอกรติดตามประเมินผลงานได้ตามแผนที่วางไว้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 21

ตารางที่ 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการแปลผลของการปฏิบัติงานด้านการมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น จำแนกรายข้อ

ด้านการมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงาน		Mean	S.D.	การแปลผล
ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ				
1. การจัดทำแผนติดตามประเมินผลงาน/กิจกรรม เชิงรุก ในชุมชน		4.01	0.69	มาก
2. การติดตามประเมินผลโครงการ/กิจกรรม ที่ได้ดำเนินการ ทุกๆ โครงการ		3.89	0.72	มาก
3. การวิเคราะห์ความต้องการในการพัฒนางานให้เหมาะสมและ ตรงกับความต้องการด้านสุขภาพของประชาชนอย่างต่อเนื่อง		3.94	0.63	มาก
4. การสรุปผลงานการปฏิบัติงานเป็นประจำทุกปี		3.94	0.67	มาก
5. การนำผลการปฏิบัติงานไปวางแผนเพื่อรับปรุงและ พัฒนางานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น		4.00	0.64	มาก
รวม		3.95	0.55	มาก

4.1.4 ลักษณะส่วนบุคคลและ แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัด ขอนแก่น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่

ลักษณะส่วนบุคคล พนวจ เพศ อายุ สถานภาพสมรส อายุราชการ และการได้รับการฝึกอบรมด้านมาตรฐานบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร มีความสัมพันธ์ระดับต่ำทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.178$, $p\text{-value} = 0.018$)

แรงจูงใจ พนวจ ภาพรวมของแรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับ การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัด ขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.655$, $p\text{-value} < 0.001$)

ภาพรวมของปัจจัยจูงใจ และปัจจัยจูงใจรายด้านส่วนใหญ่คือ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านความรับผิดชอบและด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.587$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.523$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.529$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.577$, $p\text{-value} < 0.001$ และ $r = 0.364$, $p\text{-value} < 0.001$ ตามลำดับ)

ภาพรวมของปัจจัยค้าจูนและปัจจัยค้าจูนรายด้านส่วนใหญ่คือ ด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทน ด้านความมั่งคั่งในการทำงาน ด้านสถานภาพของการทำงาน และด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.602$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.589$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.542$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.325$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.519$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.499$, $p\text{-value} < 0.001$ และ $r = 0.378$, $p\text{-value} < 0.001$ ตามลำดับ) ดังรายละเอียดในตารางที่ 22

ตารางที่ 22 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

การปฏิบัติงาน			
ลักษณะส่วนบุคคลและ แรงจูงใจ	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (r)	p-value	ระดับความ สัมพันธ์
ลักษณะส่วนบุคคล			
เพศ	-0.009	0.906	ไม่มีความสัมพันธ์
อายุ	0.120	0.113	ไม่มีความสัมพันธ์
สถานภาพสมรส	-0.065	0.390	ไม่มีความสัมพันธ์
ระดับการศึกษา	-0.103	0.175	ไม่มีความสัมพันธ์
อาชญากรรม	0.100	0.186	ไม่มีความสัมพันธ์
ประสบการณ์ที่ปฏิบัติงานด้านบริหาร	0.178	0.018*	ต่ำ
การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร	-0.106	0.161	ไม่มีความสัมพันธ์
แรงจูงใจ	0.655	<0.001*	ปานกลาง
ปัจจัยจูงใจ	0.587	<0.001*	ปานกลาง
ด้านความสำเร็จในการทำงาน	0.523	<0.001*	ปานกลาง
ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ	0.303	<0.001*	ต่ำ
ด้านการยอมรับนับถือ	0.529	<0.001*	ปานกลาง
ด้านความรับผิดชอบ	0.577	<0.001*	ปานกลาง
ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง	0.364	<0.001*	ปานกลาง
ปัจจัยค่าจุน	0.602	<0.001*	ปานกลาง
ด้านนโยบายและการบริหารงาน	0.589	<0.001*	ปานกลาง
ด้านการปักครองบังคับบัญชา	0.251	<0.001*	ต่ำ
ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล	0.542	<0.001*	ปานกลาง
ด้านสภาพการปฏิบัติงาน	0.280	<0.001*	ต่ำ

ตารางที่ 22 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันระหว่างตัวแปรอิสระกับการปฏิบัติงาน
ตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน
จังหวัดขอนแก่น (ต่อ)

ลักษณะส่วนบุคคลและ แรงจูงใจ	การปฏิบัติงาน		
	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ	p-value	ระดับความ
	เพียร์สัน (r)		สัมพันธ์
ค่านเงินเดือน/ค่าตอบแทน	0.325	<0.001*	ปานกลาง
ค่านความมั่นคงในการทำงาน	0.519	<0.001*	ปานกลาง
ค่านสถานภาพการทำงาน	0.499	<0.001*	ปานกลาง
ค่านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว	0.378	<0.001*	ปานกลาง

* ค่าระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05

4.1.5 แรงจูงใจ ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

ในการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มตัวแปรอิสระซึ่งมีหลายตัวกับตัวแปรตาม หนึ่งตัวนั้น ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ซึ่งผลการวิเคราะห์ทำให้ทราบว่าตัวแปรอิสระตัวใดบ้างที่มีผลต่อตัวแปรตาม สำหรับ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์หลายตัวแปร โดยการใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอนนั้น มี ข้อจำกัดในการใช้ข้อมูลเข้ามาวิเคราะห์หากความสัมพันธ์ในสมการถดถอย กล่าวคือ ข้อมูลที่นำมา วิเคราะห์หากความสัมพันธ์ในสมการถดถอยนั้น จะต้องไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระสูง มากเกือบจะเป็นเมตริกซ์เดียว (Singular Matrix) ซึ่งผู้วิจัยได้ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร อิสระแต่ละคู่ โดยใช้เมตริกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาตัวแปรอิสระที่มี ความสัมพันธ์ระหว่างกันสูงมาก (Multicollinearity) คือ ใกล้ 1 จนเกินไป หรือมีค่าตั้งแต่ 0.85 ขึ้นไป จะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ได้ซึ่งหากค่าความสัมพันธ์สูงจะทำให้คุณค่าในการ พยากรณ์สมการค่อนข้าง (สุชาติ ประสิทธิรัตน์สินธุ, 2540) วิธีการแก้ไขปัญหาคือ คัดเลือกตัวแปรที่ สนใจตัวใดตัวหนึ่งเท่านั้นเข้าในสมการหรือทำการรวมตัวแปร แต่เนื่องจากผู้วิจัยใช้วิธีการ วิเคราะห์ถดถอยพหุคุณแบบขั้นตอน ซึ่งวิธีการดังกล่าวมีหลักเกณฑ์ว่าจะนำตัวแปรอิสระเข้า สมการถดถอยครั้งละ 1 ตัวแปร ถ้าตัวแปรอิสระที่นำเข้ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระที่มีอยู่

แล้วในสมการถดถอย วิธีการแบบขั้นตอน (Stepwise) จะตัดตัวแปรอิสระที่สัมพันธ์กันตัวใดตัวหนึ่งออกจากสมการถดถอยเอง (กัลยา วนิชย์บัญชา, 2546) และในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นในกรณีที่ใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ Regression Analysis (กัลยา วนิชย์บัญชา, 2546 และสุชาติ ประสิทธิรัฐสินธุ์, 2540) ดังนี้คือ (1) ค่าคลาดเคลื่อน (e) มีการแจกแจงแบบปกติ ทดสอบโดย Kolmogorov-Smirnov และใช้ Histogram ของค่าคลาดเคลื่อน พบว่าค่าความคลาดเคลื่อน (e) มีการแจกแจงปกติ (2) ค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อน (e) เท่ากับ 0 ทดสอบโดยใช้สถิติ t-test พบว่าค่าเฉลี่ยของค่าคลาดเคลื่อน (e) เท่ากับ 0 (3) แต่ละค่าของ x ความแปรปรวนของค่าคลาดเคลื่อน (e) มีค่าคงที่ ทดสอบโดยการทำ Scatter plot พบว่าการกระจายของค่าคลาดเคลื่อนอยู่ในลักษณะปกติและ (4) ค่าคลาดเคลื่อน (e) ต้องเป็นอิสระต่อกันทดสอบโดยค่า Durbin-Watson พบว่ามีค่า 1.80 แสดงว่าค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน หลังจากนั้นวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร พบว่า ไม่มีตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันสูงเกินข้อจำกัด จึงสามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวิเคราะห์สมการถดถอยได้ การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปร ดังนี้

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ แรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจ ประกอบด้วย ความสำเร็จในการทำงาน ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ การได้รับการยอมรับนับถือ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้าในตำแหน่ง แรงจูงใจด้านปัจจัยคำชี้ ประกอบด้วย นโยบายและการบริหารงาน วิธีการปักธงบังคับบัญชา ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สภาพการทำงาน เงินเดือนและสวัสดิการ ความมั่นคงในงาน สถานภาพในการทำงาน และชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัว

ตัวแปรตาม ได้แก่ การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปัจุบันของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะตัวแปรอิสระที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาอธิบายตัวแปรตาม โดยการเพิ่มตัวแปรเป็นขั้น ๆ ทีละตัว เรียกว่า Stepwise

ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปัจุบันของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น คือ นโยบายและการบริหารงาน ความรับผิดชอบ ความสำเร็จในการทำงาน การปักธงบังคับบัญชา สถานภาพการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($p\text{-value} < 0.001$, $p\text{-value} = 0.002$, $p\text{-value} = 0.036$, $p\text{-value} = 0.003$, $p\text{-value} = 0.014$, และ $p\text{-value} = 0.015$ ตามลำดับ) โดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีการคัดเลือก ตัวแปรอิสระในแต่ละขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ ปัจจัยคำชี้ ด้านนโยบาย และการบริหารงาน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแนวคิบ (B) = 0.378 อธิบายได้ว่า เมื่อ

คะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.378 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว และมีค่าสัมประสิทธิ์การผลด้อยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ($Beta = 0.415$) อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น 0.415 หน่วยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ร้อยละ 34.70

ขันตอนที่ 2 ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ ปัจจัยชุงใจด้านความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์การผลด้อยในรูปค่าคะแนนคิง ($B = 0.225$) อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยชุงใจด้านความรับผิดชอบ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.225 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว และมีค่าสัมประสิทธิ์การผลด้อยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ($Beta = 0.229$) อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยชุงใจด้านความรับผิดชอบ เพิ่มขึ้น 1 หน่วยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.229 หน่วย ในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน และเมื่อร่วมกับตัวแปรปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงาน สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ร้อยละ 50.38

ขันตอนที่ 3 ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ ปัจจัยชุงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน มีค่าสัมประสิทธิ์การผลด้อยในรูปค่าคะแนนคิง ($B = 0.141$) อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยชุงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.141 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว และ มีค่าสัมประสิทธิ์การผลด้อยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ($Beta = 0.142$) อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยชุงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.142 หน่วยในรูปค่าคะแนนมาตรฐาน และเมื่อร่วมกับตัวแปรปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงานและปัจจัยชุงใจด้านความรับผิดชอบ สามารถ

พยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ร้อยละ 52.55

ขั้นตอนที่ 4 ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือ ปัจจัยคำว่า นักศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแคนดิบ (B) = -0.152 อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่า นักศึกษา เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ลดลง 0.152 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแคนดิบมาตรฐาน ($Beta$) = -0.185 อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่า นักศึกษา เพิ่มขึ้น 1 หน่วยในรูปแบบแคนดิบ มาตรฐาน ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ลดลง 0.185 หน่วยในรูปแบบมาตรฐาน และเมื่อร่วมกับตัวแปรปัจจัยคำว่า นักศึกษา นโยบายและการบริหารงาน ปัจจัยจึงใจด้านความรับผิดชอบและปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ร้อยละ 54.11

ขั้นตอนที่ 5 ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้ามาในสมการ คือปัจจัยคำว่า สถานภาพการทำงาน มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแคนดิบ (B) = 0.140 อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่า สถานภาพการทำงาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วย ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.140 หน่วย เมื่อควบคุมตัวแปรอิสระอื่น ๆ ให้คงที่แล้ว และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแคนดิบมาตรฐาน ($Beta$) = 0.151 อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่า สถานภาพการทำงาน เพิ่มขึ้น 1 หน่วยในรูปแบบแคนดิบ มาตรฐาน ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เพิ่มขึ้น 0.151 หน่วยในรูปแบบมาตรฐาน และเมื่อร่วมกับตัวแปรปัจจัยคำว่า สถานภาพการทำงาน ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงานและปัจจัยคำว่า นักศึกษา สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ร้อยละ 55.52

ขั้นตอนที่ 6 ตัวแปรอิสระที่ถูกคัดเลือกเข้ามาในสมการตัวสุดท้าย คือ ปัจจัยคำว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปแบบแคนดิบ (B) = 0.132 อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพิ่มขึ้น 1 หน่วย

ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น 0.132 หน่วย เมื่อความคุ้มตัวแปรอิสระอื่นๆ ให้คงที่แล้ว และมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปคะแนนมาตรฐาน (Beta) = 168 อธิบายได้ว่า เมื่อคะแนนของตัวแปรปัจจัยคำว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เพิ่มขึ้น 1 หน่วยในรูป คะแนนมาตรฐาน ทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วย บริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น เพิ่มขึ้น 0.168 หน่วยในรูป คะแนนมาตรฐาน และเมื่อร่วมกับตัวแปรปัจจัยคำว่า ด้านนโยบายและการบริหารงาน ปัจจัย ชี้ ให้ด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยชี้ให้ด้านความสำเร็จในการทำงาน ปัจจัยคำว่า ด้านการปกป้อง บังคับบัญชาและปัจจัยคำว่า ด้านสถานภาพการทำงาน สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ ร้อยละ 57.05 ดังรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23 ค่าสถิติการวิเคราะห์คัดถอยพหุคุณแบบขั้นตอนของการปฏิบัติงานตามเกณฑ์
มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพ
ชุมชน จังหวัดขอนแก่น

ตัวแปร	B	Beta	t	P-value	R	R^2
1. ปัจจัยค้าจุนด้านนโยบาย และการบริหารงาน	0.378	0.415	6.170	<0.001	0.589	0.347
2. ปัจจัยสูงใจด้านความ รับผิดชอบ	0.225	0.229	3.182	0.002	0.710	0.504
3. ปัจจัยสูงใจด้านความ สำเร็จในการทำงาน	0.141	0.142	2.117	0.036	0.725	0.526
4. ปัจจัยค้าจุนด้านการ ปกครองบังคับบัญชา	-0.152	-0.185	-2.980	0.003	0.736	0.541
5. ปัจจัยค้าจุนด้าน สถานภาพการทำงาน	0.140	0.151	2.474	0.014	0.745	0.555
6. ปัจจัยค้าจุนด้านความ สัมพันธ์ระหว่างบุคคล	0.132	0.168	2.456	0.015	0.755	0.571

จากผลการศึกษาตารางที่ 32 ได้สมการทดดอยพหุคูณเชิงเส้นตรงซึ่งเป็นสมการ
ทำนายในรูปแบบแนวคิด ดังนี้

Y	=	$a + b_1x_1 + b_2x_2 + b_3x_3 + b_4x_4 + b_5x_5 + b_6x_6$
เมื่อ	Y	การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน
	a	ค่าคงที่
	b_1	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวคิดของตัวแปรอิสระตัวที่ 1
	x_1	ตัวแปรอิสระตัวที่ 1 คือ ปัจจัยค่าจุนด้านนโยบายและการบริหารงาน
	b_2	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวคิดของตัวแปรอิสระตัวที่ 2
	x_2	ตัวแปรอิสระตัวที่ 2 คือ ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ
	b_3	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวคิดของตัวแปรอิสระตัวที่ 3
	x_3	ตัวแปรอิสระตัวที่ 3 คือ ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน
	b_4	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวคิดของตัวแปรอิสระตัวที่ 4
	x_4	ตัวแปรอิสระตัวที่ 4 คือ ปัจจัยค่าจุนด้านการปักครองบังคับบัญชา
	b_5	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวคิดของตัวแปรอิสระตัวที่ 5
	x_5	ตัวแปรอิสระตัวที่ 5 คือ ปัจจัยค่าจุนด้านสถานภาพการทำงาน
	b_6	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวคิดของตัวแปรอิสระตัวที่ 6
	x_6	ตัวแปรอิสระตัวที่ 6 คือ ปัจจัยค่าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

แทนค่าสมการได้ดังนี้

$$Y = 0.486 + (0.378) (\text{ปัจจัยค่าจุนด้านนโยบายและการบริหารงาน}) + (0.225) (\text{ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ}) + (0.141) (\text{ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน}) - (0.152) (\text{ปัจจัยค่าจุนด้านการปักครองบังคับบัญชา}) + (0.140) (\text{ปัจจัยค่าจุนด้านสถานภาพการทำงาน}) + (0.132) (\text{ปัจจัยค่าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล})$$

สมการทดดอยพหุคูณเชิงเส้นตรง ซึ่งเป็นสมการทำนายในรูปแบบแนวมาตรฐานนีลักษณะดังนี้

Z	=	$B_1Z_1 + B_2Z_2 + B_3Z_3 + B_4Z_4 + B_5Z_5 + B_6Z_6$
เมื่อ	Z	การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าสูนย์สุขภาพชุมชน
	B_1	สัมประสิทธิ์การทดดอยในรูปแบบแนวมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 1

Z_1	=	ตัวแปรอิสระตัวที่ 1 คือ ปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงาน
B_2	=	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 2
Z_2	=	ตัวแปรอิสระตัวที่ 2 คือ ปัจจัยชี้วัดด้านความรับผิดชอบ
B_3	=	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 3
Z_3	=	ตัวแปรอิสระตัวที่ 3 คือ ปัจจัยชี้วัดด้านความสำเร็จในการทำงาน
B_4	=	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 4
Z_4	=	ตัวแปรอิสระตัวที่ 4 คือ ปัจจัยคำว่าด้านการปักธงบังคับบัญชา
B_5	=	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 5
Z_5	=	ตัวแปรอิสระตัวที่ 5 คือ ปัจจัยคำว่าด้านสถานภาพการทำงาน
B_6	=	สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปค่าคะแนนมาตรฐานของตัวแปรอิสระตัวที่ 6
Z_6	=	ตัวแปรอิสระตัวที่ 6 คือ ปัจจัยคำว่าด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล

แทนค่าในสมการได้ดังนี้

$$Z = (0.415) (\text{ปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงาน}) + (0.229) (\text{ปัจจัยชี้วัดด้านความรับผิดชอบ}) + (0.142) (\text{ปัจจัยชี้วัดด้านความสำเร็จในการทำงาน}) - (0.185) (\text{ปัจจัยคำว่าด้านการปักธงบังคับบัญชา}) + (0.151) (\text{ปัจจัยคำว่าด้านสถานภาพการทำงาน}) + (0.168) (\text{ปัจจัยคำว่าด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล})$$

ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรอิสระที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น และถูกเลือกเข้ามาในการนี้มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนตัวแปรอิสระที่ไม่ได้ถูกเลือกเข้ามาเป็นตัวแปรที่มีค่านัยสำคัญทางสถิติมากกว่า 0.05 โดยตัวแปรที่ถูกเลือกเข้ามาในสมการเรียงลำดับดังนี้ ปัจจัยคำว่าด้านนโยบายและการบริหารงาน ปัจจัยชี้วัดด้านการปักธงบังคับบัญชา ด้านสถานภาพการทำงานและด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($p\text{-value} < 0.001$, $p\text{-value} = 0.002$, $p\text{-value} = 0.036$, $p\text{-value} = 0.003$, $p\text{-value} = 0.014$, และ $p\text{-value} = 0.015$ ตามลำดับ) ดังนี้ จึงกล่าวได้ว่าตัวแปรอิสระทั้ง 6 ตัวแปร สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 57.05

4.1.6 ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น โดยรวมรวมข้อมูลจากแบบสอบถามป้ายเปิด โดยกลุ่มตัวอย่างได้เสนอปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะทั้งหมด 85 ฉบับจากแบบสอบถาม 176 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 48.25 โดยปัญหาอุปสรรคส่วนใหญ่คือ บุคลากรมีไม่เพียงพอ ร้อยละ 34.72 รองลงมาได้แก่ บุคลากรขาดความรู้ ทักษะการทำงานเป็นทีม ร้อยละ 15.20 ตามลำดับ ส่วนปัญหาอุปสรรคน้อยที่สุดได้แก่ ทีมสุขภาพขาดความรับผิดชอบในหน้าที่ ร้อยละ 1.03 ส่วนข้อเสนอแนะพบว่า ควรเร่งผลิตและจัดสรรงบุคลากรลงปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชนให้ครบตามกรอบ ร้อยละ 30.61 รองลงมาได้แก่ ควรเพิ่มงบประมาณสนับสนุนการปฏิบัติงานของศูนย์สุขภาพชุมชนให้เพียงพอ ร้อยละ 15.16 และทีมสุขภาพควรการจัดทำแผนปฏิบัติงานให้ตรงกัน ร้อยละ 10.50 ตามลำดับ

4.2 การทดสอบสมมติฐาน

จากสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ คือ แรงจูงใจ ได้แก่ ปัจจัยภายใน และ ปัจจัยภายนอก มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งจากการวิจัยสรุปได้ดังนี้

4.2.1 แรงจูงใจมีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

1) ปัจจัยจูงใจ ด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐาน

2) ปัจจัยจูงใจด้านลักษณะของงาน ด้านการยอมรับนับถือ และด้านโอกาส กำหนดในหน้าที่การงาน ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

3) ปัจจัยคำชี้แจงด้านนโยบายและการบริหารงาน ด้านสถานภาพการทำงาน ด้านการปกคล้องบังคับบัญชา และด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัย เป็นไปตามสมมติฐาน

4) ปัจจัยสำคัญด้านเงินเดือน/ค่าตอบแทน ด้านสภาพการทำงาน ด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงานและด้านชีวิตความเป็นอยู่ส่วนตัวไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

4.3 การอภิปรายผล

ผลการศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น มีรายละเอียดดังนี้

4.3.1 ลักษณะส่วนบุคคล

จากการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่นในด้านเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร พนวจ กลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.98 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 46.02 อายุเฉลี่ย 42.99 ปี ($S.D.=7.74$) อายุต่ำสุด 25 ปี อายุสูงสุด 59 ปี สถานภาพสมรสส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ ร้อยละ 84.66 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่า ร้อยละ 77.84 มีอายุราชการ ระหว่าง 21-30 ปี ร้อยละ 44.32 ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร เฉลี่ย 6.99 ปี ($S.D.=5.96$) ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานด้านบริหาร ต่ำสุด 1 ปี สูงสุด 33 ปี การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหารในรอบ 1 ปี ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ร้อยละ 67.07

4.3.2 ระดับแรงจูงใจของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน

โดยภาพรวมของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.93 ($S.D.=0.36$) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พนวจ ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่นภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยพบว่าด้านปัจจัยจูงใจอยู่ในระดับมาก และด้านปัจจัยค่าจุนอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของ พชรพ ครองยุทธ (2549) พนวจ แรงจูงใจการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุข ระดับอำเภอ อยู่ในระดับมาก แตกต่างจากการศึกษาของมนัญ บุญศรีเมธีชัย (2548) พนวจ แรงจูงใจโดยรวมของเจ้าหน้าที่ในการพัฒนามาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคายอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกับการศึกษาของ ณิชา แวนแคร์วัน (2547) พนวจ แรงจูงใจในการทำงานโดยรวมของเจ้าหน้าที่ในการพัฒนามาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย 6 อยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากแรงจูงใจเป็นปัจจัยที่มีความจำเป็นต่อการปฏิบัติงานของบุคคล เป็นส่วนหนึ่งของการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงาน พฤติกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ก็จะมาจากแรงจูงใจและในการจูงใจ

บุคลากรในองค์การนับว่า มีความสำคัญทั้งต่อองค์การ โดยรวมต่อผู้บริหารและต่อบุคลากรในองค์การ

เมื่อพิจารณารายด้านของแรงจูงใจพบว่า แรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.07$, S.D.= 0.40) และแรงจูงใจด้านปัจจัยค้าจูนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยมีแรงจูงใจในระดับมาก ($\bar{x}=4.21$, S.D.= 0.52) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสภาพการทำงานโดยมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.23$, S.D.= 0.74) มีรายละเอียดดังนี้

1) ปัจจัยจูงใจ

ปัจจัยจูงใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.07$, S.D.= 0.40) เมื่อพิจารณารายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้านและด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ปัจจัยจูงใจด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ($\bar{x}=4.21$, S.D.= 0.52) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือด้านความสำเร็จในการทำงานอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.94$, S.D.= 0.48) สอดคล้องกับการศึกษาของ ดาวพร รักหน้าที่ (2548) พบว่าปัจจัยจูงใจด้านลักษณะของงานของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชนในเขตสาธารณสุขที่ 7 อยู่ในระดับสูง ส่วนโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานอยู่ในระดับปานกลางและ ณิชา แวนแครวัน (2547) พบว่าปัจจัย จูงใจด้านลักษณะของงานของเจ้าพนักงานหันตสาธารณสุขระดับตำบลในเขต 6 อยู่ในระดับสูง ส่วนโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การงานอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อของปัจจัยจูงใจพบว่า ส่วนใหญ่จะอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือปัจจัยจูงใจด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ ในหัวข้องานที่รับผิดชอบในศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นงานที่ต้องใช้ความรับผิดชอบสูง ($\bar{x}=4.44$, S.D.= 0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน ในหัวข้อความชื่นชมในผลงานที่รับผิดชอบ ($\bar{x}=3.78$, S.D.= 0.59)

2) ปัจจัยค้าจูน

แรงจูงใจด้านปัจจัยค้าจูนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$, S.D.= 0.41) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด โดยมีแรงจูงใจในระดับมาก ($\bar{x}=4.15$, S.D.= 0.61) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านสภาพการทำงานโดยมีแรงจูงใจในระดับปานกลาง ($\bar{x}=3.23$, S.D.= 0.74) สอดคล้องกับการศึกษาของ ดาวพร รักหน้าที่ (2548) พบว่า ปัจจัยค้าจูนของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชนในเขตสาธารณสุขที่ 7 อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านนโยบายและการบริหารอยู่ในระดับสูง และจากการศึกษาของ นันทิยา ชุมช่วย (2542) พบว่า ปัจจัยค้าจูนของหัวหน้ากลุ่มงาน เวชกรรมสังคมโรงพยาบาลศูนย์

และ โรงพยาบาลทั่วไปอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนโยบายและ การบังคับบัญชาอยู่ในระดับสูง และสถานภาพและเงินเดือนอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณารายข้อ พนวฯ อยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง อัตราส่วน 2 : 1 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือปัจจัยคำชี้แจงด้านสถานภาพในการทำงาน ในหัวข้อ ตำแหน่งหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนช่วยให้มีโอกาสทำงานใกล้ชิดประชาชน ($\bar{x}=4.48$, S.D.=0.61) ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางคือปัจจัยคำชี้แจงด้านสภาพการทำงานในหัวข้อ จำนวนบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน มีความสมดุลกับปริมาณงานที่รับผิดชอบ ($\bar{x}=2.85$, S.D.= 1.10) สอดคล้องกับผลการศึกษาของปัจจัยสูงใจที่พนวฯ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือการปฏิบัติงานในฐานะหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน สามารถส่งเสริมความก้าวหน้าได้ และการปฏิบัติงานในฐานหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีส่วนทำให้ได้รับการพิจารณาความดี ความชอบ เช่นเดียวกับผลการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกและปัญหาอุปสรรคของกลุ่มตัวอย่าง ดังได้กล่าวไว้แล้ว ในการพิจารณารายข้อของปัจจัยสูงใจ

จากผลการศึกษาแรงจูงใจทั้งปัจจัยสูงใจและปัจจัยคำชี้แจงดังกล่าวอาจเนื่องจากว่า การพิจารณาความดีความชอบ ค่าตอบแทนในการปฏิบัติงาน การได้รับตำแหน่ง การเลื่อนขั้น เงินเดือน หน่วยงานที่ปฏิบัติ (รพ. สสอ.) จะเป็นหน่วยงานที่พิจารณาโดยไม่มีการนำผลงานจากการปฏิบัติงานในหน้าที่หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มาประกอบการพิจารณา ทำให้หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ไม่มีแรงจูงใจในการปฏิบัติเท่าที่ควร การปฏิบัติงานตามหน้าที่บางครั้งอาจไม่ดำเนินถึงผลงานที่ปฏิบัติ ทั้งนี้ผลของการปฏิบัติงานของบุคลากร จะขึ้นอยู่กับปัจจัยสำคัญ 3 ประการ ได้แก่ ความสามารถ สภาพแวดล้อม และการจูงใจ ซึ่งการจูงใจช่วยให้บุคลากรมีขวัญและกำลังใจในการทำงาน สามารถทำงานได้อย่างเต็มความสามารถของตน นอกจากทำให้องค์การประสบความสำเร็จแล้ว ยังช่วยให้แต่ละบุคคลประสบความสำเร็จในเป้าหมายที่ตนต้องการ ไปพร้อมกันด้วยเช่น ได้รับการเลื่อนตำแหน่ง ได้รับการยกย่อง (นิตยา เพ็ญศิรินภา, 2546) ดังนั้น ในการปฏิบัติงานในฐานหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ควรจะมีส่วนในการนำมาพิจารณาความดีความชอบ การเลื่อนขั้นเงินเดือน เพื่อเป็นแรงจูงใจในการทำงาน

4.3.3 ระดับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ ในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

โดยภาพรวมของการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.99$, S.D. = 0.48) สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พนวฯ ระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่นภาพรวมอยู่ในระดับมาก

เช่นเดียวกับการศึกษาของ พชรพ. ครองยุทธ (2549) พบว่า การปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ อยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับการศึกษาของ อินทิรา ปัญโญวัฒน์ (2548) พบว่า การปฏิบัติงานด้านบริการโดยรวมของพยาบาลวิชาชีพในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่นอยู่ในระดับสูง เช่นเดียวกับการศึกษาของ อมรศักดิ์ โพธิ์อ้อ (2548) พบว่า การปฏิบัติงานสร้างสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดพิษณุโลกอยู่ในระดับสูง แตกต่างจากการศึกษาของ ณิชา แวนแควัน (2547) พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขระดับตำบลในเขต 6 อยู่ในระดับปานกลาง และจากการศึกษาของ สมศักดิ์ สุเมธยาจารย์ (2542) พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดชุมพร อยู่ในระดับปานกลาง และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ การที่จะทำให้การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ประสบผลสำเร็จหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน กำหนดแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดตั้งคณะกรรมการประสานความร่วมมือ มาจากทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งหน่วยงานสาธารณสุขและหน่วยงานอื่น ๆ กำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน สถาคคล่องกับบทบาทหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุข กำหนดให้คณะกรรมการประสานความร่วมมือ ทุกคนรับทราบและถือปฏิบัติ ประชุมร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ หรือเดือนละ 1 ครั้ง และควรมีการสรุปประชุมทุกครั้ง สร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน มอบหมายงานให้เหมาะสมกับบุคคล เป็นศูนย์ข้อมูลที่ทุกหน่วยงานสามารถตรวจสอบและใช้ข้อมูลร่วมกันได้ งบประมาณชัดเจน โปร่งใส กำหนดเป้าหมาย การดำเนินงานสาธารณสุขตามนโยบายของกระทรวงสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขเขต สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หน่วยงานระดับอำเภอ ตามสภาพปัญหาของพื้นที่ และงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร และมีการควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล อย่างสม่ำเสมอ หรือปีละ 2 ครั้ง

เมื่อพิจารณาการปฏิบัติงานรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดและอยู่ในระดับมากคือ เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=4.06$, S.D.= 0.57) รองลงมาคือ ด้านการพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ ($\bar{x}=4.00$, S.D.= 0.56) และด้านการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ($\bar{x}=3.98$, S.D.= 0.58) ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ($\bar{x}=3.95$, S.D.= 0.55) ซึ่งมีรายละเอียดในการพิจารณาแต่ละด้าน ดังนี้

1) ด้านการสร้างทีมสุขภาพให้บริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำ

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.97$, S.D.= 0.57) เนื่องจากการปฏิบัติงานด้านการสร้างทีมสุขภาพให้การบริการต่อเนื่องเป็นทีมประจำไม่มีการศึกษามาก่อน แต่มีการศึกษาบางหัวน้ำที่มีลักษณะใกล้เคียงกือ จากการศึกษาของ มะณุ บุญศรีวนิชัย (2548) ศึกษาวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขกับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัย พบว่า การพัฒนาบุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน มีความสัมพันธ์กับมาตรฐานการพัฒนางานในศูนย์สุขภาพชุมชน เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ และข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การแก้ไขปัญหาในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์สุขภาพชุมชน ได้เน้นเรื่องการทำงานเป็นทีม ($\bar{x}=4.15$, S.D.= 0.65) รองลงมาคือ การมีบทบาทสำคัญในการประสานความร่วมมือจากทีมสุขภาพประจำศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x}=4.06$, S.D.= 0.62) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ หัวน้ำได้จัดให้มีรูปแบบบริการที่ต่อเนื่องเป็นทีมประจำของทีมสุขภาพ ($\bar{x}=3.80$, S.D.= 0.70) และจากปัญหาอุปสรรคพบว่า การมีส่วนร่วมของทีมสุขภาพมีน้อย การทำงานเป็นทีมของทีมสุขภาพ ยังไม่คือเท่าที่ควร บทบาทหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ทีมสุขภาพไม่ค่อยมีการประชุม และไม่ค่อยเห็นความสำคัญของการประชุม และการมีส่วนร่วมของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น เทศบาล อบต. หรือองค์การเอกชน ชุมชนในการกำหนดทิศทางแสดงความคิดเห็นร่วมสนับสนุนทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขของศูนย์สุขภาพชุมชน ยังมีน้อย

2) การพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.06$, S.D.= 0.57) ซึ่งเป็นค่าน้ำที่มีค่าเฉลี่ยของระดับการปฏิบัติงานสูงที่สุด สถาณศักดิ์ส่องกับการศึกษาของ อภิชาติ ตั้งปรัชญาภูต (2546) พบว่า การปฏิบัติงานในกระบวนการวางแผน ปฏิบัติการงานสร้างเสริมสุขภาพของหน่วยคู่สัญญาบริการระดับปฐมภูมิ กลมلاไสย-ฉ่องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ในขั้นการวางแผนอยู่ในระดับสูง และจากการศึกษาของ สมศักดิ์ สุเมธยาจารย์ (2542) พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดชุมพร ค้านการวางแผนพัฒนางานสาธารณสุขระดับอำเภอ ทั้งระยะสั้นและระยะยาวอยู่ในระดับดี ร้อยละ 46.8 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน ได้มาศึกษาต่อในสถานศึกษาด้านสาธารณสุข ($\bar{x}=4.16$, S.D.= 0.73) รองลงมาคือ การสนับสนุนส่งเสริมให้บุคลากรในศูนย์สุขภาพชุมชน ได้ฝึกอบรมเพื่อเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน ($\bar{x}=4.14$,

S.D.= 0.63) ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดทำแผนพัฒนาบุคลากรเพื่อให้ทีมสุขภาพพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ($\bar{x}=3.97$, S.D.= 0.76) และปัญหาอุปสรรคพบว่า การทำแผนปฏิบัติการชัดเจน แต่ขาดการติดตามประเมินผลตามแผน และเวลาปฏิบัติตามแผน ผู้รับผิดชอบมักถูกปล่อยให้ทำงานตามลำพัง ขาดที่ปรึกษา และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ ควรมีการทำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานในเครือข่าย โดยกำหนดนโยบายและงบประมาณในการพัฒนาบุคลากรให้ชัดเจน และกำหนดแนวทางการพัฒนาบุคลากรของหน่วยงานในเครือข่ายทุกระดับตั้งแต่ อสม. เจ้าหน้าที่ จำก สร. ศสช. สร. และ รพ. โดยสนับสนุนให้ได้รับการอบรมให้ความรู้ ฝึกทักษะในการปฏิบัติงาน โดยยึดแนวทางการอบรมตามตัวชี้วัดตามแนวทางการพัฒนาระบบราชการ ของ กพร. ที่กำหนดให้บุคลากรต้องได้รับการอบรมอย่างน้อย 10 วัน/คน/ปี และเจ้าหน้าที่ทุกคนควรมีแฟ้มประวัติการอบรมเก็บไว้ที่หน่วยงานของตนเอง

3) การวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการวางแผนแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.98$, S.D.= 0.58) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อและข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ การมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์และพันธกิจ ของศูนย์สุขภาพชุมชน ($\bar{x}=4.09$, S.D.= 0.63) รองลงมาคือ การจัดทำแผนกลยุทธ์และแผนปฏิบัติแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ ในศูนย์สุขภาพชุมชนเป็นประจำทุกปี ($\bar{x}=4.08$, S.D.= 0.65) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การได้ปฏิบัติตามแผนและมีการรายงานผลสัมฤทธิ์ทุกกรรม ($\bar{x}=3.87$, S.D.= 0.74)

4) การพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการพัฒนามาตรฐานบริหารจัดการที่มีคุณภาพ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.00$, S.D.= 0.56) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดระบบการให้บริการครอบคลุมงานทั้ง 4 ด้าน ได้แก่งานส่งเสริมสุขภาพ ป้องกันโรค รักษาพยาบาลและพื้นฟูสภาพ ($\bar{x}=4.38$, S.D.= 0.60) รองลงมาคือ การจัดให้มีระบบบริหารงานโดยคำนึงถึงความคุ้มค่า ($\bar{x}=4.09$, S.D.= 0.67) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การจัดให้มีระบบบริหารงานที่แสดงต้นทุนบริการที่แท้จริงของการบริการแต่ละประเภท ($\bar{x}=3.71$, S.D.= 0.82)

5) การมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ

กลุ่มตัวอย่างมีการปฏิบัติงานด้านการมีแผนพัฒนาติดตามและประเมินผลงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.95$, S.D.= 0.55) ลดคล้องกับ พชรพช. ครองยุทธ พน ว่า มีการปฏิบัติงานด้านการควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.64$,

S.D.= 0.78) สอดคล้องกับการศึกษาของ อภิชาติ ตั้งปรัชญาภูด (2546) พบว่า การปฏิบัติงานในกระบวนการวางแผนปฎิบัติการงานสร้างเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขระดับตำบลในหน่วยคุ้มครองภูมิภาค กล่าวไสย-ผ่องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ด้านการติดตาม ควบคุม และกำกับประเมินผลอยู่ในระดับสูง และจากการศึกษาของสมศักดิ์ สุเมธยาจารย์ (2542) พบว่า การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดชุมพร ด้านการติดตาม ควบคุม กำกับ นิเทศและประเมินผลงานอยู่ในระดับดี ร้อยละ 55.9 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดทำแผนติดตามประเมินผลงาน กิจกรรม เจริญรุกในชุมชน ($\bar{x}=4.01$, S.D.=0.69) รองลงมาคือการนำผลปฏิบัติงานไปวางแผน เพื่อปรับปรุงและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ($\bar{x}=4.00$, S.D.= 0.64) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ การติดตามประเมินผลโครงการ กิจกรรม ที่ได้ดำเนินการทุกๆ โครงการ ($\bar{x}=3.89$, S.D.= 0.72) จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน ความมีการจัดทำแผนการควบคุม กำกับ ติดตาม ประเมินผล การดำเนินงานของหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ อาจจะแยกประเด็นการควบคุม กำกับ แผนงาน/โครงการ งานเร่งด่วนควรทำทุกเดือน โดยติดตามในการประชุมประจำเดือน ควรแยกการนิเทศงานออกจาก การประเมินผล โดยนิเทศงาน และติดตามประเมินผลปีละ 2 ครั้ง และปัญหาอุปสรรคพบว่ามีการกำหนดแผนงานชัดเจน แต่ส่วนใหญ่การติดตามประเมินผลยังไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้และให้ข้อเสนอแนะว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอ ควรจัดการทำางานเป็นทีม แบ่งทีมรับผิดชอบ และนิเทศงานติดตามงานเป็นโซนและจัดทำแผนการนิเทศ ติดตามประเมินผลร่วมกันและแจ้งให้คณะกรรมการทุกคนรับทราบ และถือปฏิบัติตามแผน ในกรณีที่ผู้รับผิดชอบไม่รับ ความมีเจ้าหน้าที่ทำหน้าที่แทนและควรรายงานผลการนิเทศ ติดตาม ประเมินผลในที่ประชุมประจำเดือน

4.3.4 ลักษณะส่วนบุคคลและ แรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัด ขอนแก่น

1) ลักษณะส่วนบุคคล

ผลการศึกษาลักษณะส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์ มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของ หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัด ขอนแก่น พบว่า เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อายุราชการ และการได้รับการฝึกอบรมด้านมาตรฐานบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้าน

การบริหารจัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านบริหาร มีความสัมพันธ์ระดับต่ำทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = 0.178$, $p\text{-value} = 0.018$) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพ ครองยุทธ (2549) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษา อินทิรา ปัญโญวัฒน์ (2548) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ อมรศักดิ์ โพธิ์อ้อ (2548) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานสร้างสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดพิษณุโลก เช่นเดียวกับการศึกษาของ อุทัย นิปัจการสุนทร (2546) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี และการศึกษาของ จรัญ แตงเล็ก (2542) พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าสถานีอนามัยในงานสาธารณสุขมูลฐาน แตกต่างจากการศึกษาของ มะณุ บุญศรีเมธีชัย (2548) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย และจากการศึกษาของ นันทิยา ชุมช่วย (2542) พบว่า เพศมีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป

อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้อง การศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ พชรพ ครองยุทธ (2549) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ อมรศักดิ์ โพธิ์อ้อ (2548) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานสร้างสุขภาพของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดพิษณุโลก และจากการศึกษาของ อภิญญา อิสโน (2547) พบว่า อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานทุกด้านของพยาบาลวิชาชีพศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดพัทลุง แตกต่างจากการศึกษาของ กรแก้ว ถิรพงษ์สวัสดิ์ (2548) พบว่า อายุมีความสัมพันธ์ กับความสามารถในการจัดการระบบสารสนเทศด้านส่งเสริมสุขภาพของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ การจัดระบบสารสนเทศ ด้านส่งเสริมสุขภาพในโรงพยาบาลชุมชนในพื้นที่รับผิดชอบของศูนย์

อนามัยที่ 6 และการศึกษาของ ธีรศักดิ์ พาจันทร์ (2548) พบว่า อาชญากรรมสัมพันธ์เชิงผลกระทบกับบทบาทในการริเริ่มสร้างสรรค์ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น

สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ มะณุ บุญศรีวนิชัย (2548) พบว่า สถานภาพสมรส ไม่มีความแตกต่าง กับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย เช่นเดียวกับ การศึกษาของ อุทัย นิปัจการสุนทร (2546) พบว่า สถานภาพสมรส ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกับการศึกษาของ กศมา เหล่าเมือง (2543) สถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับผลการปฏิบัติงานอนามัยแม่และเด็กของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ระดับตำบลในเขต 8 และการศึกษาของ บัวลอย สุขแสวงภา (2543) พบว่า ปัจจัยด้านสถานภาพสมรสของบุคคลมีความสัมพันธ์กับกระบวนการบริหารการนิเทศงานสาธารณสุข ผสมผสานของผู้นิเทศงานคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ

ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ ในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความแตกต่างกับ กับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ พชรพ. ครองยุทธ (2549) พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับ การปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ ธีรศักดิ์ พาจันทร์ (2548) พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการริเริ่มสร้างสรรค์ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับ การศึกษาของ อินทิรา ปัญโญวัฒน์ (2548) พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น และจากการศึกษาของ อุทัย นิปัจการสุนทร (2546) พบว่า ระดับการศึกษา ไม่มีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จังหวัดอุบลราชธานี แตกต่างกับ การศึกษาของ มะณุ บุญศรีวนิชัย (2548) พบว่า ระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย และการศึกษาของ นันทิยา ชุมช่วย (2542) พบว่า วุฒิการศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศูนย์ และโรงพยาบาลทั่วไป

อาชญากรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พบว่า อาชญากรรม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ พชรพร คงอยุทธ (2549) พบว่า ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น แตกต่างกับการศึกษาของ มะณุ บุญศรีเมธีชัย (2548) พบว่า ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน มีความสัมพันธ์กับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย และการศึกษาของ อุทัย นิปัจการสุนทร (2546) พบว่า ระยะเวลาการทำงานมีความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข จังหวัดอุบลราชธานี

ประสบการณ์การปฏิบัติงานด้านบริหาร มีความสัมพันธ์ระดับต่ำทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r=0.178$, $p\text{-value}=0.018$) ไม่สอดคล้อง การศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พบว่า ประสบการณ์ในการปฏิบัติงานด้านบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ ธีรศักดิ์ พาจันทร์ (2548) พบว่า ประสบการณ์ทางการบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับบทบาทในการเริ่มสร้างสรรค์ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น

การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิ ของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พบว่า การได้รับการฝึกอบรมด้านบริหาร ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น แตกต่างกับการศึกษาของ มะณุ บุญศรีเมธีชัย (2548) พบว่า การได้รับการฝึกอบรม มีความแตกต่างกับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value}<0.01$) เช่นเดียวกับการศึกษาของ จรัญ แตงเล็ก (2542) พบว่า การฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของหัวหน้าสถานีอนามัยในงานสาธารณสุขชุมชนจังหวัดพิจิตร และการศึกษาของ นันทิยา ชุมช่วย (2542) พบว่า การฝึกอบรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการปฏิบัติงานของหัวหน้ากลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศูนย์และโรงพยาบาลทั่วไป

2) แรงจูงใจ

ผลการศึกษาแรงจูงใจที่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานค้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น พบว่า แรงจูงใจ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยคำชี้แจง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานค้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ($r = 0.655$, $p\text{-value} < 0.001$, $r = 0.587$, $p\text{-value} < 0.001$ และ $r = 0.602$, $p\text{-value} < 0.001$, ตามลำดับ) สอดคล้องกับการศึกษาของ พิชิต แสนเสนา (2549) พบว่า ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยคำชี้แจง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับระดับบทบาทในการประสานงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนในจังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของ พชรพงษ์ ครองยุทธ (2549) พบว่า แรงจูงใจ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับ การศึกษาของ มนตรี บุญศรีนิลชัย (2548) พบว่า แรงจูงใจ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยคำชี้แจงมีความสัมพันธ์ทางบวก กับการพัฒนาตามมาตรฐานศูนย์สุขภาพชุมชนจังหวัดหนองคาย จากการศึกษาของ ณิชา แวนแควน (2547) พบว่า แรงจูงใจ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยคำชี้แจง มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง ทางบวกกับการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขระดับตำบลในเขต 6 และจากการศึกษาของ สังคม ศุกร์ศรันสกุล (2546) พบว่า แรงจูงใจ ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยคำชี้แจง มี ความสัมพันธ์ระดับปานกลางทางบวกกับการปฏิบัติงาน ในการให้บริการหลักในศูนย์สุขภาพ ชุมชน จังหวัดหนองคาย แม่พิจารณารายด้านพบว่า ปัจจัยจูงใจและปัจจัยคำชี้แจงส่วนใหญ่มี ความสัมพันธ์ปานกลางทางบวกกับการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานค้านการบริหารจัดการใน หน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ด้านที่มีความสัมพันธ์สูง ที่สุดและอยู่ในระดับปานกลางทางบวกกับการปฏิบัติงานคือ ด้านนโยบายและการบริหารงาน รองลงมาคือ ด้านความรับผิดชอบ ส่วนด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดและอยู่ในระดับต่ำทางบวก กับการปฏิบัติงานคือ ด้านการปักครองบังคับบัญชา และจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกลุ่ม ตัวอย่างได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมคือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จะทำให้การปฏิบัติงานของหัวหน้า ศูนย์สุขภาพชุมชน มีประสิทธิภาพคือ ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน การให้เกียรติ การยกย่องเชิด ชู ความชื่นชมในผลงานที่รับผิดชอบ การให้ความสำคัญ การยอมรับและเชื่อมั่น การส่งเสริมการ ทำงานอย่างมีความสุข ความก้าวหน้าทางวิชาชีพ คำชี้แจงจากผู้บังคับบัญชา และเจ้าหน้าที่ ทุกคน การได้รับรางวัล/สิ่งตอบแทน เช่น การพิจารณาความดีความชอบ ค่าตอบแทนในการ ปฏิบัติงาน ฯลฯ การปักครองบังคับบัญชาที่เป็นเอกภาพ การใช้ผลงานมาประกอบการจัดสรรงบประมาณ การมอบหมายงานให้ได้แสดงความสามารถดีเด่นที่ ส่วนปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับ

แรงจูงใจในการปฏิบัติงานในศูนย์สุขภาพชุมชน คือ การปกป้องบังคับบัญชาไม่เป็นเอกสารภาพ สภาพการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน มีบทบาทน้อยในการพิจารณาความดี ความชอบ เงินเดือน ค่าตอบแทนและโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การทำงานมีค่อนข้างน้อย และ สิ่งที่จะเป็นแรงผลักดันในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ คงจะไม่พิจารณาพื้นฐานไม่ว่าจะเป็นสิ่งตอบแทนเรื่องของงบประมาณ ขวัญกำลังใจ ความดีความชอบ การได้รับการยกย่องเชิดชูจาก เพื่อนร่วมงาน หรือได้รับใบประกาศหรือประกาศเกียรติคุณ” เนื่องจากองค์ประกอบพื้นฐานที่จูงใจให้คนอยากทำงานมีหลายประเด็นทั้งงานที่มีลักษณะท้าทายความสามารถ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การให้การยกย่อง การให้มีความรับผิดชอบงานมากขึ้น ความมั่นคงและปลอดภัย ความเป็นอิสระในการทำงานโอกาสก้าวหน้า เงินและรางวัล สภาพของการทำงานที่ดี ซึ่ง หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน เป็นบุคคลประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานสาธารณสุขระดับอำเภอ ตำบล ประกอบด้วย ถ้าไม่มีแรงจูงใจในการทำงานจะทำให้ เจ้าหน้าที่ไม่ตั้งใจในการทำงานได้ ดังนั้นการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหาร จัดการของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนจึงมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจ

4.3.5 แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น

การวิเคราะห์ แรงจูงใจที่มีผลต่อการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการ ในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น โดยการวิเคราะห์ ผลโดยพหุคุณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) จากการศึกษาพบว่า ตัว แปรอิสระที่ถูกนำมาเข้าสมการที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 คือ นโยบายและการบริหารงาน ความรับผิดชอบ ความสำเร็จในการทำงาน การปกป้องบังคับบัญชา สถานภาพการทำงาน และความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ตรงกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้และได้สมการในการพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ดังนี้

สมการในรูปแบบแนวคิด คือ

$$Y = 0.486 + (0.378) (\text{ปัจจัยคำว่า} \text{ ใจด้านความรับผิดชอบ}) + (0.225) (\text{ปัจจัยจูงใจ} \text{ ใจด้านความสำเร็จในการทำงาน}) - (0.152) (\text{ปัจจัยคำว่า} \text{ ใจด้านการปกป้องบังคับบัญชา}) + (0.140) (\text{ปัจจัยคำว่า} \text{ ใจด้านสถานภาพการทำงาน}) + (0.132) (\text{ปัจจัยคำว่า} \text{ ใจด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล})$$

สมการในรูปแบบแనมนماตรฐาน คือ

$$Z = (0.415) (\text{ปัจจัย} \checkmark \text{ค้านนโยบายและการบริหารงาน}) + (0.229) (\text{ปัจจัย} \checkmark \text{ใจ} \checkmark \text{ค้าน} \\ \text{ความรับผิดชอบ}) + (0.142) (\text{ปัจจัย} \checkmark \text{ใจ} \checkmark \text{ค้าน} \text{ความสำเร็จในการทำงาน}) - (0.185) (\text{ปัจจัย} \\ \checkmark \text{ค้าน} \text{การปกคล้องบังคับบัญชา}) + (0.151) (\text{ปัจจัย} \checkmark \text{ค้าน} \text{สถานภาพการทำงาน}) + \\ (0.168) (\text{ปัจจัย} \checkmark \text{ค้าน} \text{ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล})$$

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (F) ในสมการดังกล่าวมีค่า $p\text{-value} < 0.001$ ดังนั้น ตัวแปรอิสระในสมการจึงสามารถร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานค้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในการใช้การวิเคราะห์ทดสอบโดยพหุแบบขั้นตอน ซึ่งจะคัดเลือกตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตามมากกว่าเข้าสมการ และจากการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติและค่าสัมประสิทธิ์การทดสอบของตัวแปรอิสระในสมการด้วยสถิติทดสอบ t พนว่าค่า $p\text{-value}$ ของตัวแปรอิสระในสมการมีค่าน้อยกว่า 0.05 ตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตาม ได้มาก จะมีค่า $p\text{-value}$ น้อยที่สุด โดยพบว่า ค่า $p\text{-value}$ ของปัจจัยค้านนโยบายและการบริหารงาน ปัจจัยใจค้านความรับผิดชอบ ปัจจัยใจค้านความสำเร็จในการทำงาน ปัจจัยค้านการปกคล้องบังคับบัญชา ค้านสถานภาพการทำงานและค้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ($p\text{-value} < 0.001$, $p\text{-value} = 0.002$, $p\text{-value} = 0.036$, $p\text{-value} = 0.003$, $p\text{-value} = 0.014$ และ $p\text{-value} = 0.015$ ตามลำดับ) แสดงว่าตัวแปรอิสระปัจจัยค้านนโยบายและการบริหารงาน เป็นตัวแปรที่มีน้ำหนักในการพยากรณ์ตัวแปรตาม ได้มากกว่าตัวแปรอื่น ๆ ในสมการ โดยรวมตัวแปรในสมการร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานค้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ได้ร้อยละ 57.05 ($R^2 = 0.571$) อธิบายได้ว่า ตัวแปรที่เข้าสู่สมการทั้ง 6 ตัวดังกล่าวเป็นตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ได้ดีที่สุด

ดังนั้น ในการพัฒนาการปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานค้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ควรพิจารณาการพัฒนาตัวแปรที่อยู่ในสมการให้เหมาะสมจะช่วยให้การพัฒนาการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติงานทั้ง 6 ตัว สามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

ปัจจัยค้าจุนด้านนโยบายและการบริหารงาน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพช ครองยุทธ (2549) พบว่า ปัจจัยค้าจุนด้านนโยบายและการบริหารงาน มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น เช่นเดียวกับการศึกษาของณิชา แวนแควน (2547) พบว่า แรงจูงใจในการทำงาน สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของเจ้าพนักงานทันตสาธารณสุขระดับตำบลในเขต 6 และการศึกษาของวีระนุช มยุเรศ (2544) พบว่า แรงจูงใจสามารถพยากรณ์ความสามารถในการปฏิบัติงานของหัวหน้าหอผู้ป่วยโรงพยาบาลศูนย์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากเซอร์เบิร์ก (Herzberg F. et al., 1993) กล่าวว่า นโยบายและการบริหาร เป็นความสามารถในการจัดลำดับเหตุการณ์ต่างๆของการทำงานซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงนโยบายของหน่วยงาน การบริหารงาน การจัดระบบงานของผู้บังคับบัญชา การเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ดังนั้น ผู้บริหารควรจะคำนึงถึงการสร้างแรงจูงใจด้านปัจจัยค้าจุนด้านนโยบายและการบริหารงานให้หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนทุกคน เพื่อเป็นขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานต่อไป

ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นการจัดลำดับของการทำงานได้เอง ความตั้งใจ ความสำนึกรับผิดชอบ หน้าที่และความรับผิดชอบ การตัดสินใจในการปฏิบัติงานให้สำเร็จลุล่วงไปได้ ตลอดจนความเป็นอิสระในการปฏิบัติงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพช ครองยุทธ (2549) พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกัน ในเรื่องตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ ประกอบด้วย บุคลากรหลากหลายสาขาวิชาชีพ มีทั้งตำแหน่งบริหาร วิชาชีพและวิชาการ ทำให้บริบทในการทำงานแตกต่างกันกับหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนเพียงตำแหน่งเดียว เช่นเดียวกับการศึกษาของ จักรสันต์ เลยหยุด (2549) พบว่า ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานระบบวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อาจเป็น เพราะ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งผู้รับผิดชอบงานระบบวิทยาในศูนย์สุขภาพชุมชนส่วนใหญ่เป็นบุคลากรระดับผู้ปฎิบัติ ได้แก่ นักวิชาการ สาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพและเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ไม่ใช่ตำแหน่งบริหารทำให้บริบทในการทำงานแตกต่างกันกับหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน

ปัจจัยจุ่งใจด้านความสำเร็จในการทำงาน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น คือความสำเร็จสมบูรณ์ของงาน ความสามารถในการแก้ปัญหา การมองเห็นผลงาน ความชัดเจนของงานเป็นความสำเร็จที่วัดได้จากการปฏิบัติงานได้ตามเป้าหมาย ตามเวลากำหนด ความสามารถในการแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานและความพอใจในผลการปฏิบัติงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพธ รองยุทธ (2549) พบว่า ปัจจัยจุ่งใจด้านความรับผิดชอบไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอประกอบด้วย บุคลากรหลากหลายสาขาวิชาชีพ มีทั้งตำแหน่งบริหาร วิชาชีพและวิชาการ ทำให้บริบทในการทำงานแตกต่างกันกับหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนเพียงตำแหน่งเดียว เช่นเดียวกับการศึกษาของ จักรสันต์ เลยหยุด (2549) พบว่า ปัจจัยจุ่งใจด้านความรับผิดชอบไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานระบบวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องตำแหน่งหน้าที่รับผิดชอบ ซึ่งผู้รับผิดชอบงานระบบวิทยาในศูนย์สุขภาพชุมชนส่วนใหญ่เป็นบุคลากรระดับผู้ปฏิบัติ ได้แก่ นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพ และเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ไม่ใช่ตำแหน่งบริหารทำให้บริบทในการทำงานแตกต่างกันกับหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน

ปัจจัยสำคัญด้านการปักครองบังคับบัญชา เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น ถือเป็นความรู้ความสามารถในการบังคับบัญชา ความเป็นผู้นำ ความยุติธรรมในการบริหารงาน ความเต็มใจให้ความช่วยเหลือ ปรึกษา ตลอดจนการให้คำแนะนำแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำทุกระดับที่มีวิธีหรือรูปแบบการปักครองบังคับบัญชาที่ทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาหรือเพื่อนร่วมงานศรัทธาและเชื่อมั่นยื่มเป็นผลดีอย่างยิ่งต่อหน่วยงาน เพราะจะทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อหน่วยงาน เข้าใจผู้นำและพร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ โดยไม่มีอคติมีผลให้การปฏิบัติงานสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพธ รองยุทธ (2549) พบว่า ปัจจัยสำคัญด้านการปักครองบังคับบัญชา ไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในสายบังคับบัญชา ซึ่งคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ มีผู้บังคับบัญชาตามสายงานที่ต่างกัน ทำให้เกิดความแตกต่างในการสั่งการ การควบคุมกำกับ ส่วนหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนมีสาธารณสุขอำเภอและ

นายอำเภอเป็นผู้บังคับบัญชาในระดับอำเภอ เช่นเดียวกับการศึกษาของ จกรสันต์ เลยหยุด (2549) พบว่า ปัจจัยค้าจุนด้านการปกครองบังคับบัญชาไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานระบบวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะผู้รับผิดชอบงานระบบวิทยาในศูนย์สุขภาพชุมชนส่วนใหญ่เป็นบุคลากรระดับผู้ช่วยบัตร ได้แก่ นักวิชาการสาธารณสุข พยาบาลวิชาชีพและเจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน ส่วนหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนถือเป็นผู้บังคับบัญชาระดับต้น มีบทบาทการทำงานด้านบริหารเป็นส่วนใหญ่

ปัจจัยค้าจุนด้านสถานภาพการทำงาน เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น เป็นสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน อันได้แก่ สถานที่ทำงาน สภาพแวดล้อม เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการทำงาน สิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงาน ความปลอดภัยในการทำงาน ตลอดจนความสมดุลของปริมาณงานกับจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมให้การปฏิบัติงานให้ประสบผลสำเร็จ ถ้าหน่วยงานมีสภาพการทำงานที่ดีแล้วจะสามารถเอื้อต่อการทำงานทั้งด้านปริมาณงานและคุณภาพของงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพ. รองยุทธ (2549) พบว่า ปัจจัยค้าจุนด้านสถานภาพการทำงานไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องสถานที่ทำงาน สภาพแวดล้อม เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการทำงาน ซึ่งคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอประกอบด้วย บุคคลที่มาจากที่ทำงานต่างกันเช่นจากโรงพยาบาล สำนักงานสาธารณสุขอำเภอและศูนย์สุขภาพชุมชน ทำให้สถานภาพการทำงานมีความแตกต่างกัน ส่วนหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนที่ได้ศึกษา ส่วนใหญ่มีสภาพแวดล้อม เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการทำงานใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับการศึกษาของ จกรสันต์ เลยหยุด (2549) พบว่า ปัจจัยค้าจุนด้านสถานภาพการทำงานไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานระบบวิทยาของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะงานระบบวิทยากับงานบริหาร ตามเกณฑ์มาตรฐานในศูนย์สุขภาพชุมชนมีการปฏิบัติที่แตกต่างกันซึ่งงานระบบวิทยาเป็นงานด้านวิชาการและเป็นงานเชิงรุกในชุมชน การใช้เครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ในการทำงานจึงแตกต่างกันกับงานด้านบริหารที่หัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนได้ปฏิบัติ

ปัจจัยค้าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่น สอดคล้องกับการศึกษาของ จกรสันต์ เลยหยุด (2549) พบว่า ปัจจัยค้าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการปฏิบัติงานระบบวิทยา

ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในศูนย์สุขภาพชุมชนซึ่งเป็นการปฏิบัติงานแบบผสมผสาน จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากเพื่อนร่วมงาน และมีส่วนร่วมช่วยเหลือในการสนับสนุนการปฏิบัติงาน ระบบวิทยา นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญต่อความสามารถในการปฏิบัติงานระบบวิทยา สำหรับการปฏิบัติงานของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนให้ประสบความสมestrict จำเป็นต้องอาศัยความสัมพันธ์ที่ดีจากเพื่อนร่วมงานมีความจริงที่จะช่วยเหลือหรือการสนับสนุนการปฏิบัติงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ร่วมกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ พชรพช. ครองยุทธ (2549) พบว่า ปัจจัยค้าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลไม่มีผลต่อการปฏิบัติงานของคณะกรรมการประสานงานสาธารณสุขระดับอำเภอ จังหวัดขอนแก่น อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีความแตกต่างกันในเรื่องสถานที่ในการทำงาน ไม่มีงานประจำที่ได้ทำร่วมกันใน กปสอ. ทำให้โอกาสที่จะปฏิสัมพันธ์กันมีค่อนข้างน้อย ส่วนหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชนกับบุคลากรในหน่วยงานมีโอกาสในการทำงานร่วมกันเป็นทีมค่อนข้างมาก ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติงาน

สรุปได้ว่า ความสามารถในการพยากรณ์การปฏิบัติงานตามเกณฑ์มาตรฐานด้านการบริหารจัดการในหน่วยบริการปฐมภูมิของหัวหน้าศูนย์สุขภาพชุมชน จังหวัดขอนแก่นมีตัวแปรในสมการ 6 ตัวแปรคือ ปัจจัยค้าจุนด้านนโยบายและการบริหารงาน ปัจจัยจูงใจด้านความรับผิดชอบ ปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในการทำงาน ปัจจัยค้าจุนด้านการประกอบบังคับบัญชา ปัจจัยค้าจุนด้านสถานภาพการทำงานและปัจจัยค้าจุนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์การปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 57.05 ส่วนที่เหลือร้อยละ 42.95 เป็นปัจจัยอื่น ๆ ที่ไม่ได้นำมาศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งปัจจัยที่อาจจะมีผลต่อการปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่างมีหลายปัจจัย เช่น บรรยายกาศองค์การ โครงสร้างองค์การ การรับรู้บทบาท การประสานงาน เป็นต้น